

BARÇA

Revista Oficial FC Barcelona · Juny 2005

Nº15 · 3 Euros

www.fcbarcelona.com

EL TRIOMF DE LA IL·LUSIÓ

En som hereus

El fil de l'èxit, lliga a lliga, en una foto històrica

25 copes d'Europa

El Barça arrodona l'èxit amb els títols continentals de l'hoquei i l'handbol

Les claus de l'èxit

Han treballat amb l'equip campió de la lliga i ara l'analitzen des de dins

Ja la teniu a la butxaca!

Guanyar la Lliga és un gran èxit. A "la Caixa" volem que ho celebriu de la millor manera. Per això, si demaneu ara la Targeta Visa Barça us

regalem el doble de Punts Estrella per cada compra que feu fins al 30 de juny de 2005.

Ara sí, felicitats, campions!

 "la Caixa"

La Visa Barça felicita el FC Barcelona.

JUNY DEL 2005

Edita: Futbol Club Barcelona

Av. d'Aristides Maillol s/n - 08028 Barcelona

Tlf. 9021899 00 - Fax 934112210

Direcció electrònica: revista@club.fcbarcelona.com

Director: Jordi Badia**Subdirectors:** Antoni Aira, Toni Ruiz

i Eduard Pujol

Redactor en Cap: David Saura

Col·laboradors: Andrea Balducci, Oriol Bonsoms, Carles Cascante, Xavier Catalán, Cristina Collado, Javier Costa, Vanessa Forns, Gustau Galvache, José Manuel Lázaro, Macià Monterde, Sergi Noguera, Francesc Orenes, Josep Miquel Terés i Manel Tomàs

Fotografia de portada: Miguel Ruiz**Disseny i Infografia:** Grupo ADI

Fotografia: Bevenrain, Javi Ferrándiz, Àlex García, Carles Seguí i Horaci Seguí

Publicitat: FC Barcelona

Departament Comercial i de Màrqueting

Telf. 934963672

Impressió: Rotocayfo Quebecor**Dipòsit Legal:** B-40053-02.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.

La redacció d'aquest número s'ha tancat el 31 de maig del 2005

El repte de la continuïtat

ELS números es poden fer de mil maneres diferents i encara es poden llegir de moltes més. Tanmateix, si es tracta de fer-los i d'interpretar-los honestament només n'hi ha una. En aquest cas, el resultat final ens ha de donar un disset. La Lliga espanyola que el primer equip de futbol ha aconseguit aquesta temporada és la que fa disset en la història del FC Barcelona. Arribar a aquest resultat no és debades perquè converteix l'actual plantilla campiona en hereva de les setze plantilles que un dia també la van guanyar. De Samitier a Ronaldinho, d'Arocha a Eto'o, o de Platko a Valdés; dels herois d'ahir —els de la primera lliga, la del 1928-29—, als herois d'avui. I aquests èxits sempre s'han lligat amb el fil blaugrana de la ferma voluntat de pervivència. Aquest és l'esperit amb què hem encarat aquest número de la revista Barça, dedicat gairebé en exclusiva a celebrar el títol de Lliga.

La història del FC Barcelona és plena d'alts i baixos. El club ha viscut l'estreta vinculació amb el país de manera plena. I la trajectòria esportiva n'ha hagut de ser un reflex força fidel. Molt probablement, el tret que més bé defineix aquesta trajectòria és el retorn constant i la voluntat de ser. El Barça —de fet, com el país— s'ha passat la història tornant.

Ara tornem a estar en un d'aquests moments. Després de cinc temporades consecutives sense guanyar cap títol, el primer equip de futbol s'ha endut la Lliga espanyola de manera brillant. Amb un futbol modern, efectiu i espectacular que, a més, ha permès a Víctor Valdés i Samuel Eto'o guanyar el premi Zamora al porter menys golejat i el pitxixi de màxim goleador, respectivament.

El FC Barcelona ha tornat al camí de l'èxit. Torna a ser un club que arreu és ben valorat. I ara, un altre cop, el repte que es planteja és el de la continuïtat. La mateixa que havia assolit no fa pas massa. Des del 1990, és a dir, en les darreres quinze temporades, el FC Barcelona ha guanyat set campionats de Lliga; la discontinuïtat està localitzada en l'últim lustre. El tòpic, sense que hagi de servir de precedent, ens farà servei: mantenir-se sempre és més difícil que arribar.

La victòria del FC Barcelona, per la seva contundència, per la superioritat demostrada en el joc i el resultat en bona part del campionat, ha obert el debat de si ja s'ha iniciat una nova era futbolística que el Barça dominarà amb contundència. Que l'opinió pública s'instal·li en aquest convenciment també s'explica perquè el club, en general, en tots els seus àmbits, i especialment en el social i l'institucional, viu una renaixença espectacular. El milió de persones que van sortir al carrer per celebrar el títol de lliga no es poden explicar únicament pel fet esportiu o per l'excessiva sequera. Al darrera de tots aquests factors hi ha la il·lusió del retorn, no només esportiu; sobretot, hi ha la il·lusió del retorn institucional.

Tanmateix, no hauríem de caure en un error que tot sovint ens és propi. Els camins només es fan trepitjant-los i no pas somniant-los. Som el que demostrem ser a cada moment i no pas el que pretenem ser. Tan sols quan tinguem prou perspectiva podrem afirmar que, efectivament, la Lliga espanyola del 2004-2005, la dissetena lliga del FC Barcelona, va marcar l'inici d'una nova edat daurada per al club.

El títol d'aquesta temporada encara planteja un altre repte, molt més apassionant que el que s'ha afrontat en aquests dos últims anys. Avui, més enllà de la recuperació esportiva, econòmica i social del club, el barcelonisme té al seu davant el repte de la continuïtat.

REFRESC
OFICIAL
DEL BARÇA

Felicitats Barça!

Coca Cola felicita
els jugadors, socis i afeccionats
del FC Barcelona pel títol de lliga aconseguit.

6

LES CLAUS DE L'ÈXIT

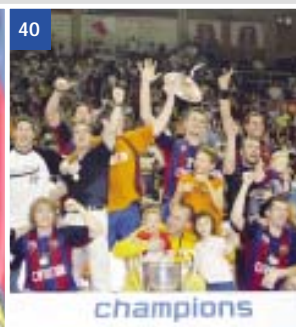
Parlem amb tècnics del FC Barcelona i també demanem el parer del capità Carles Puyol i de l'entrenador Frank Rijkaard. L'objectiu és desxifrar, des de l'anàlisi, per què s'ha guanyat la lliga de futbol.

38

TORNA LA IL·LUSIÓ

Dos anys de canvi. Entrevista al President Joan Laporta

40

25 COPES D'EUROPA

Els últims títols d'handbol i hoquei amplien la llegenda

44

EN SOM HEREUS

Una foto de campions per a la història del club

▶▶ **MÉS QUE UN CLUB**

- 16. **El Gràfic**
Els números del primer equip de futbol
- 18. **La taquilla... els altres cracs**
Els encarregats de material del campió de lliga
- 20. **Parlem amb... Francesc Mitjans**
Arquitecte. El pare del Camp Nou

▶▶ **EL CLUB DIA A DIA**

- 24. **Salut i esport**
Com es recupera una lesió de creuats
- 28. **Què ha passat**
La lliga, partit a partit
- 33. **Pòster: el primer equip**
Foto oficial del campió de lliga 2004-2005

▶▶ **UN CLUB AMB HISTÒRIA**

- 52. **En record de... el primer Barça campió**
Patrici Arnau i Garcia. Fill de la primera lliga
- 54. **L'Enigma**
Barça i Manuel Vázquez Montalbán

▶▶ **SERVEIS BARÇA**

- 56. **130 mil gràcies**
El 'Gran reptè'
- 62. **Barça TV**
Els primers de la pretemporada

PÀTRCINADORS

PROVEIDORS

PÀTRCINADORS DE SECCIONS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

COL·LABORADORS

MITJANS COL·LABORADORS

ESPECIAL CHAMPIONS

LES CLAUS DE L'EXIT

■ TEXT: Toni Ruiz / Josep Miquel Terés / José Manuel Lázaro / Gustau Galvache | FOTOS: Miguel Ruiz

Quines són les virtuts del campió de lliga? Que ha fet especialment bé? Quins són els punts forts del Barça 2004-2005? Els tècnics de la casa, els professionals que coneixen tots els mecanismes de l'equip, expliquen a la revista Barça la resposta a aquests interrogants. Juan Carlos Unzué, José Ramón Alexanco, Eusebio Sacristán, Henk Ten Kate i Txiki Begiristain analitzen totes les línies del campió buscant les claus de l'èxit.

La porteria: la consolidació

■ Per Juan Carlos Unzué

El debat dels debats ha quedat esmorteït. Després de moltes temporades, l'afició del Barça està convençuda de les garanties que ofereixen els porters de l'equip. S'ha enterrat definitivament aquella creença, arrelada a l'entorn, que des que Zubizarreta va marxar, la porteria del primer equip necessitava algú que pogués marcar una època. Però al marge d'aquesta percepció dels aficionats hi ha la valoració dels responsables de l'equip. I s'ha de dir que les seves opinions coincideixen plenament amb el parer de la graderia. Així, Juan Carlos Unzué, que és l'entrenador dels porters del primer equip, ens ofereix una visió esperançadora del futur de la porteria del Barça després d'analitzar en detall el curs futbolístic que ara deixarem enrere.

El punt de partida inicial és que, per primera vegada en molt temps, els tres porters de l'equip, Víctor Valdés, Albert Jorquera i Rubén Martínez són tres homes formats a la casa, tres nois del planter. "Això demostra que l'aposta que es va fer ha donat el seus fruits. Estem molt satisfets del rendiment de tots tres i ja podem dir que hem iniciat el camí per consolidar una porteria cent per cent de casa", augura Unzué.

La consolidació de Valdés és l'aspecte més destacat quan es parla de la porteria blaugrana. "A l'hora de valorar l'any – indica Unzué – jo li posaria una nota molt alta. Valdés ha respost plenament a la confiança que se li va donar".

Efectivament, fa dotze mesos Valdés ja era un gran porter. Tenia un futur esperançador, però encara podia generar alguns dubtes. "Es tractava de fer-li veure que si explotava al màxim totes les seves condicions físiques i mentals podia donar un rendiment excel·lent. I no ens equivocàvem. Se n'ha sortit per la seva autoexigència. Aquest és el seu tret diferencial com a jugador."

En el futbol no hi cap porter que pugui destacar sense l'aportació del seu equip. "El Víctor necessitava l'ajut de tot el grup i aquesta temporada l'ha tingut. El treball defensiu de tot l'equip ha estat fonamental. Hi ha una dada molt significativa. En 19 partits de lliga hem mantingut la porteria a zero i això ens ha donat molta confiança", apunta el preparador de porters.

La nota negativa de la temporada és la lesió, molt llarga, de l'Albert Jorquera. Una lesió que l'ha apartat mig any dels terrenys de joc. L'Unzué presenta un aspecte positiu d'aquest contractemps: "Aquest procés li ha permès completar un extraordinari treball de recuperació,

que l'ha convertit en un porter més consistent des del punt de vista físic". De l'Albert Jorquera en destaca la seva intel·ligència, que el converteix en una alternativa que ofereix plenes garanties.

La lesió de Jorquera ha donat protagonisme al tercer porter de l'equip, el Rubén Martínez, un jugador que, segons el seu preparador, "aquest últim any i mig ha tingut una extraordinària progressió". I això no ens ha d'estranyar perquè, segons l'Unzué, Rubén destaca per "l'ambició i les ganes que té per ser el millor".

Juan Carlos Unzué

Tècnic del primer equip, és el responsable de la preparació dels porters. Nascut a Pamplona, l'any 1967. Com a jugador va arribar al primer equip l'any 1988 procedent de l'Osasuna. Hi va jugar dues temporades. Va guanyar una Recopa i una Copa del Rei.

La defensa: solidesa

■ Per José Ramón Alexanco

El gol és l'essència del futbol. L'objectiu final, la raó del treball col·lectiu, la matèria primera per guanyar un partit. És el premi a l'esforç, al coratge i en moltes ocasions, a la concentració i a la tossuderia que acaba provocant l'error del rival. Però quan es vol guanyar la lliga, fer gols és tan important com no rebre'n. I aquesta temporada l'equip ha trobat l'equilibri necessari entre la defensa i l'atac, cosa que li ha permès batre tota mena de registres. No és gens fàcil ser l'equip màxim goleador i a la vegada imposar una solidesa defensiva que et permeti ser l'equip menys golejat del campionat.

“Una bona defensa, sense esclertes, dóna confiança als companys que juguen en posicions més avançades. Si et sents fort al darrera és més fàcil atacar i apropar-te a les zones de gol.” Ho assegura José Ramón Alexanco, defensa del primer equip del FC Barcelona a la dècada dels 80 i la primera meitat dels 90, i actual membre de la secretaria tècnica del club. ‘Tafin’ ha analitzat per a la revista Barça les claus de la defensa del campió de lliga. Destaca el valor i el gran rendiment d'una línia de l'equip que coneix molt bé. Ell hi va jugar, exercint el seu lideratge, durant més d'una dècada.

Aquesta temporada set futbolistes han ocupat posicions en la defensa dissenyada per Frank Rijkaard. Puyol, Oleguer, Belletti, Sylvinho, Gio-

vanni Van Bronkhorst, Damia, Fernando Navarro i Gabri. Segons Alexanco, es tracta de “bons jugadors que s'han complementat perfectament, aportant les seves característiques individuals al grup, des de sacrifici, ordre i velocitat fins a caràcter ofensiu, sobretot en el cas dels laterals.” Dos centrals contundents i dos laterals ofensius. Aquesta és la fórmula defensiva de l'equip de Frank Rijkaard. “Quan els laterals pugen a l'atac ho poden fer sense assumir massa riscos; saben perfectament que al darrera sempre hi queden jugadors expeditius, contundents, que poden sortir al tall en cas de pèrdua de pilota”, argumenta Alexanco.

Les lesions i les baixes per sanció han obligat a Rijkaard a canviar els plans defensius en diver-

Gràcies a tots, gràcies per tot

Ja us ho vaig dir el dia de la celebració, però hi torno. Vull donar les gràcies als meus companys i a tots els socis i aficionats per haver-me fet l'home més feliç del món. Tornem a ser els campions de la lliga, una competició que premia l'equip més regular, el que té més consistència. Hem guanyat per caràcter i per ambició i perquè hem imposat un estil de joc propi.

Al marge dels resultats, l'èxit més gran és haver consolidat un grup humà i professional que al davant hi té tot el futur del món. Els que ja hi érem ens hem vist reforçats per l'arribada dels nous companys. Són jugadors d'una gran categoria, futbolística i humana. Competitius i ambiciosos en el joc. Han donat un gran rendiment des del primer dia. L'èxit en els fitxatges és total.

Les lesions són l'aspecte més negatiu. Ens han colpejat amb força. Això ens ha fet anar molt justos, amb uns recursos humans limitats, pràcticament des de la quarta jornada. S'ha dit que aquesta circumstància ens ha fet estar més concentrats i donar el màxim rendiment en tot moment. És una manera d'interpretar-ho, un intent per atribuir part de l'èxit a la falta d'efectius per culpa de les lesions. Però jo no ho crec. És cert que tots hem anat al màxim, però també és veritat que, amb tota la plantilla, hauríem estat un equip molt més fort i competitiu, cosa que espero que es pugui comprovar la pròxima temporada.

Malauradament aquest any no hem tingut la mateixa sort i incert en les altres competicions. A la Copa del Rei l'eliminació a les primeres de canvi s'ha de considerar com una gran decepció. A la Copa, un equip com el nostre ha d'arribar molt més lluny. També és cert que, buscant-hi un aspecte positiu i sense ànim d'excusa, aquesta eliminació ens va permetre tenir una menor càrrega de partits i, tenint en compte les lesions que hem patit, ens va permetre afrontar els compromisos de la lliga amb un desgast físic menor. L'altra gran competició de la temporada és la Lliga de Campions. N'esperàvem molt. Vam fer una primera fase molt bona, demostrant que el Barça és un dels millors equips del continent. L'eliminació davant del Chelsea va ser un cop dur. Es va caure donant una imatge excel·lent, però amb això no n'hi ha prou. L'afició i l'equip volen guanyar aquest títol, i aquesta també és la nostra ambició per a l'any que ve. Aprofito aquesta finestra per agrair, en nom meu i en el dels meus companys, el suport incondicional que hem rebut per part dels socis, les penyes i la resta d'aficionats durant tota la temporada. En els bons moments i quan les coses se'ns podien torçar. A l'estadi, que sempre ha estat pràcticament ple, i en tots els desplaçaments. A tot arreu hem jugat sabent que no estàvem sols. No ens ha faltat mai el crit d'ànim de la gent del Barça. Moltes gràcies.

Carles Puyol és el capità del primer equip del FC Barcelona

ses ocasions. Tot i així, la solidesa de la defensa mai no se n'ha ressentit. Per a José Ramón Alexanco, la clau s'ha de trobar en "un treball que sempre s'ha basat en el sistema i no pas en el nom d'un jugador. Això ha fet que la sortida o l'entrada d'un futbolista a l'equip no hagi afectat les ordres de l'entrenador perquè tots els homes de què disposa saben perfectament què s'ha de fer en cada situació".

En una anàlisi tècnica individualitzada, demanem a José Ramón Alexanco que ens defineixi a cadascun dels defenses blaugranes. És l'home per home d'Alexanco. Per al 'Talín', Puyol ha estat "el líder indiscutible", Sylvinho, "l'home que ha fet valer la seva experiència i la velocitat"; Belletti és "el lateral explosiu, que fa bandera d'una vocació ofensiva desequilibrant"; Giovanni Van Bronckhorst, "la intuïció i la força"; Oleguer és l'home "que ha sabut lluir davant l'afició la seva millor qualitat, la potència"; Damia, "un jugador de gran projecció que s'ha guanyat el crèdit de tots amb l'atreviment del debutant i la tenacitat de qui no s'amaga"; Gabri, tot i la lesió que ha patit, continua sent "la peça polivalent que sempre es necessita" i Fernando Navarro ha estat, segons Alexanco, "l'home que ha sabut portar amb paciència i treball la gran competència que hi ha a la plantilla, responent positivament quan se l'ha necessitat".

Aquesta temporada la defensa del Barça ha estat un mur per als seus rivals. Una barreja molt sòlida de joventut i d'experiència que s'ha concretat en la tranquil·litat, l'ordre i la confiança que necessitava un equip que no amaga la seva gran vocació ofensiva. Una altra de les claus que ha fet possible el dissetè títol de lliga.

Per tancar la seva anàlisi, Alexanco apunta dos aspectes més, que conviden a l'optimisme: la recuperació dels lesionats i la mitjana d'edat dels jugadors. "Aquests jugadors són molt joves, han acumulat una gran experiència i ja poden comptar amb Gabri i amb Edmílson, que també pot ocupar la posició de central." Són els arguments d'un campió.

José Ramón Alexanco

Des de la secretaria tècnica del club coordina els observadors del futbol

professional. Nascut a Barakaldo —al País Basc— l'any 1956, va jugar al Barça entre 1980 i 1992. En el seu palmarès hi destaca una Copa d'Europa, dues Recopes, quatre lligues i quatre Copes del Rei.

El mig del camp: l'equilibri

■ Per Eusebio Sacristán

Un equip campió és el resultat de molts factors i en cap cas es pot atribuir l'èxit a un sol jugador ni tan sols a una part del conjunt. El Barça 2004-05 respon a la suma de valors, a uns actius que han rendit a un nivell extraordinari durant tota la temporada. Dit això, si hem de triar una línia que il·lustri l'esperit futbolístic d'aquest equip ens hem de quedar al mig del camp. I per què diem que representa l'esperit de l'equip campió? La resposta es resumeix en una paraula: equilibri. L'equilibri entès com la balança entre el joc ofensiu i el defensiu, entre la fase de construcció del joc i la de recuperació de la pilota. És el punt d'equilibri que alguns analistes han interpretat com la síntesi perfecta, personificada en el propi Frank Rijkaard, entre el joc d'atac de l'escola holandesa i el treball defensiu que és propi al futbol italià.

Eusebio Sacristán, assistent de Rijkaard en l'equip tècnic apunta: "Hem consolidat l'estructura de l'any passat amb tres homes al mig del camp; un pivot i dos interiors que responen a característiques diferents però a l'hora complementàries. Aquesta aposta ens ha donat l'equilibri necessari".

Com si es tractés d'una classe magistral, Eusebio fa una dissecció de cadascuna d'aquestes posicions i la feina dels jugadors que les han ocupat durant aquest curs futbolístic. Comencem pel pivot: "És un jugador que ha de tenir uns bons fonaments defensius però també ofensius perquè és una de les referències del joc d'atac de l'equip. Defensivament ha de ser un bon recuperador i un bon marcador, per tapar el mitja-punta rival, que habitualment és un jugador molt hàbil, o que fa d'home lliure entre els dos centrals. Sempre s'ha de situar per darrera dels dos interiors. Des d'aquesta posició és qui comença a canalitzar el joc d'atac. Això exigeix un bon desplaçament de pilota i una bona arribada a l'àrea rival." Aquesta havia de ser la posició natural per a dos jugadors com Motta i Edmílson però, malauradament, tots dos van caure lesionats als primers mesos de la temporada. Va ser quan l'equip tècnic va haver d'improvisar sobre la marxa amb un jugador com Rafa Márquez. "És cert, es tracta d'una improvisació relativa —apunta l'Eusebio. Aquesta posició no li era del tot estranya. A França ja hi havia jugat com a organitzador. El Rafa va entendre ràpidament la importància de jugar fàcil, de no complicar-se la vida. Era bàsic evitar al màxim les pèrdues de pilota en llocs compromesos. Si a més sumem la seva presència en juga-

des d'estratègia, podem dir que el seu rendiment ha estat molt positiu", conclou el tècnic. Continuament amb aquesta anàlisi, Eusebio parla dels dos interiors, dos jugadors que han de ser complementaris; l'un, com a organitzador i l'altre, com a finalitzador. Els dos homes que han ocupat majoritàriament aquestes posicions són Xavi i Deco, respectivament. "Al Xavi —diu Eusebio— tots el coneixem. No perd mai la pilota, marca el temps del partit i dóna seguretat al joc. El seu rendiment ha estat excepcional i crec que, a nivell mundial, s'ha convertit en un jugador de referència". Pel que fa a Deco, els tècnics ja coneixien les seves virtuts ofensives. Era el jugador amb arribada que tant s'havia buscat, però Eusebio no amaga una certa sorpresa per l'excel·lent rendiment defensiu que ha donat: "Ha aportat molt en la fase defensiva, però per damunt de la seva capacitat per atacar o defensar vull destacar la seva gran mentalitat. És un guanyador nat i ho ha transmès perfectament a la resta de l'equip." Aquests dos jugadors han trobat en l'Andrés Iniesta un recanvi de luxe. Tot i no ser titular habitual, Iniesta ha estat el complement perfecte i ha jugat pràcticament en tots els partits. Eusebio el defineix "com un futbolista desequilibrant, molt fort en l'u contra u, que interpreta el futbol com ningú". I un matís: "a l'Andrés no-

més li ha faltat el premi del gol per arrodonir la seva magnífica temporada.”

Tots aquests homes han ofert, segons Eusebio, “un rendiment extraordinari”, amb el suport puntual de Demetrio Albertini, de qui el tècnic en destaca “la seva gran experiència i depurada tècnica”. Eusebio tampoc oblidava el retorn de Motta i Edmilson. “Són dos jugadors que aporten jerarquia, talent i força física”. Una bona prova de la superioritat blaugrana és el fet que el tècnic de La Seca no recorda un sol partit on el mig del camp de l'equip contrari fos superior al del Barça. “Si em feu filar molt prim, potser sí que n'hi va haver un -apunta després de reflexionar uns segons. Va ser el dia del Vila-real, al seu camp; és l'únic partit que recordo que l'equip contrari ens va superar. En la resta hem imposat el nostre estil”. El segell propi del campió.

Eusebio Sacristán

Tècnic del primer equip. És el tercer entrenador i sovint és qui analitza el joc des de la llotja. Nascut a La Seca, l'any 1964, va jugar al primer equip entre 1988 i 1995. Va guanyar una Copa d'Europa, una Recopa, una Supercopa europea, quatre lligues, una Copa del Rei i tres Supercopes espanyoles.

La davantera: el talent

■ Per Henk ten Cate

Adjectius com “magnífica”, “genial”, “única”, “increïble”, “màgica” o “letal” són alguns dels qualificatius que aquesta temporada els mitjans de comunicació han fet servir per definir la davantera del FC Barcelona. D'arreu del món han anat arribant tota mena de comentaris. Sempre lloant el joc i, especialment, l'eficàcia i l'estètica de l'aposta ofensiva del Barça. Els noms de Ronaldinho, Eto'o, Larsson, Giuly, Maxi i Messi cada dia surten a les televisions, els diaris i les ràdios de tot el món. Hi troben un forat per rebre elogis de les seves virtuts individuals i col·lectives, com a peces bàsiques de la línia d'atac barcelonista. La davantera de la lliga.

Des de la revista Barça volem oferir la visió singular d'una de les persones que més ha treballat amb els davanteres del primer equip. És probablement qui millor els coneix. Henk ten Cate, el segon entrenador de l'equip, l'ajudant de Frank Rijkaard. És el tècnic que més directament ha treballat amb els homes que en el joc

col·lectiu hi aporten els gols. Són moltes hores d'entrenament, en grup i en solitari. Hores de xerrades i consells.

Ten Cate desborda passió i coneixements quan parla de futbol. “Juguem amb un sistema tàctic que permet al jugador desenvolupar la seva creativitat. Tenim jugadors molt creatius i és molt important per a l'equip que puguin tractar bé la seva creativitat, sempre en benefici del conjunt. No volem que els davanteres perdin mai la seva identitat dins del sistema de joc que apliquem”, desvetlla Henk.

Una de les característiques que han marcat l'estil de l'equip, segons Ten Cate, és el treball defensiu que sempre s'inicia des de la línia d'atac: “Tothom defensa. És una exigència obligatòria. Així com els nostres defenses poden pujar a l'atac, els nostres davanteres han de defensar, han de fer pressió perquè al rival no li sigui gens còmode la sortida de la pilota. L'atac i la defensa és un treball de tots els jugadors i això ens ha fet grans com a conjunt”, assenyala.

Aquest treball no és fruit de la casualitat. Darrera hi ha un entrenament setmanal exhaustiu que partit a partit ha trobat el seus resultats sobre el

terreny de joc. L'experimentat entrenador holandès divideix en dues fases el treball que aquesta temporada s'ha planificat per als davanteres del FC Barcelona. La primera s'ha fet a nivell individual, jugador per jugador, amb l'objectiu de millorar aspectes tècnics i tàctics, a més d'aprofundir en les virtuts i les habilitats de cadascú. La segona fase ha estat una feina col·lectiva, que s'ha fet amb tota la davantera. Aquest entrenament específic s'ha basat en uns exercicis de col·locació al camp segons les diverses situacions d'atac, especialment en la coordinació dels moviments. “Un dels conceptes tàctics que més hem treballat, amb més intensitat, és com s'ha d'obrir el camp; ens era del tot necessari que els davanteres que jugaven per la banda s'obriessin al màxim. D'aquesta manera s'aconsegueix crear espais entre la defensa i això facilita l'arribada dels nostres laterals; conjuntament amb la posició al camp i la possessió de la pilota, aquest ha estat un dels grans eixos del nostre atac”, afirma Ten Cate.

Un altre dels aspectes que a l'equip li han permès guanyar la lliga i convertir-se en l'equip més goleador és l'aspecte psicològic. “Hem donat la confiança necessària als jugadors perquè se sen-

tin còmodes i juguin amb la màxima tranquil·litat”, assegura Ten Cate, que es mostra inconformista i esperançat de cara al futur. “Som un equip molt jove, guanyarem en experiència i cada dia que passa aprenem alguna cosa, de la millor manera possible, jugant partits.”

Per tancar aquestes reflexions sobre les claus de l'èxit, li demanem a Henk ten Cate una descripció en forma d'apunt dels jugadors que han ocupat les posicions d'atac del Barça en aquest campionat. “Sense paraules”. Es refereix, és clar, a Ronaldinho, una de les seves debilitats. A Eto'o el considera “determinant”; a Giuly, “la rapidesa”; a Larsson, “la professionalitat”; a Maxi el defineix com “una gran promesa” i a Messi, com “el millor talent de la seva edat, cap altre com ell a Europa”.

Henk ten Cate

És el segon entrenador del primer equip de futbol. Nascut a Amsterdam, l'any 1954, va arribar al Barça amb Frank Rijkaard

l'estiu del 2003. Com a jugador va destacar al Vitesse i al Go head Eagles. Abans d'arribar a Barcelona va entrenar el NEC Breda, tot i que abans també havia entrenat a la Bundesliga.

Els tècnics: la sàvia direcció

■ Per Txiki Begiristain

Ningú no ho pot posar en dubte. La direcció de l'equip ha estat determinant en l'èxit d'aquesta temporada. “Si tothom parla bé d'aquest cos tècnic no és per casualitat.” Ho diu el Txiki Begiristain, secretari tècnic del FC Barcelona, la persona més autoritzada a nivell executiu per avaluar la feina dels conductors d'un grup que aquesta lliga ha fet història.

Les claus d'aquest equip s'han d'anàlitzar a partir d'una de les seves grans revelacions, el seu tècnic. Frank Rijkaard ha estrenat el seu palmarès com a entrenador, projectant al món la imatge del tècnic modern. Dos anys després del seu fitxatge, Txiki n'està molt satisfet. “La temporada ens ha confirmat allò que esperàvem. L'any passat ja ens va demostrar que s'hi havia de confiar plenament. Només ens faltava completar la plantilla amb qualitat. Es va fer i ara se'n veuen els resultats.”

Un dels secrets d'aquest equip és la gestió del grup humà. En aquest punt la mà de l'entrenador ha estat bàsica. Txiki ho valora especialment: “Rijkaard aporta serenitat, és molt clar amb tothom, parla amb els jugadors, tots saben què els demana en cada moment. No enganya mai ningú. Anima els que no juguen, els demana paciència, els explica què han de millorar”. La penetració dels futbolistes que anomenem cracs és una altra de les claus de l'èxit. “Frank ha fet feliç a tothom”, indica Txiki. “Coneix perfectament què pot passar entre aquest tipus de jugadors, per la seva experiència com a futbolista. El perill dels protagonismes, del joc individual. I ell els ha fet veure que aquest no és el camí, que sempre s'ha de mantenir l'esperit d'equip, l'equilibri. I no només ha parlat amb els jugadors sinó que ha fet una cosa més important, que els cracs també parlessin entre ells”.

Futbolísticament Rijkaard també s'ha revelat com un innovador. “Analitza perfectament els partits, els rivals i també el seu equip. Coneix al detall les virtuts dels seus jugadors i sempre busca l'equilibri entre la part defensiva i l'ofensiva. És un tècnic molt exigent. Quan perd un partit viu pendent dels errors per analitzar-los, corregir-los i aprendre'n”, destaca Begiristain.

Quan li demanem pel moment de la lliga on l'aportació de Frank Rijkaard ha estat més decisiva, el secretari tècnic del Barça assegura que “va ser a mitjans de la primera temporada. Se la va jugar introduint un home més al mig del camp. L'equip va sumar un tercer jugador al doble pivot. Un futbolista amb un perfil més defensiu per reforçar el mig del camp.”

Aitor 'Txiki' Begiristain

És el secretari tècnic del club, per tant, el màxim responsable executiu en

matèria esportiva. Va néixer a Olaberria –al País Basc–, l'any 1964. En la seva etapa al primer equip, entre 1988 i 1995, va guanyar una Copa d'Europa, una Recopa, una Supercopa europea, quatre lligues, una Copa del Rei i tres Supercopes d'Espanya.

L'aposta pel diàleg també defineix la relació que mantenen l'entrenador i el secretari tècnic. "Ho parlem i ho discutim tot, però sempre amb la voluntat d'arribar a l'entesa. Respectant una filosofia concreta i uns perfils determinats, tots dos sabem que el més important és el Barça."

És habitual veure com Frank Rijkaard parla amb els seus col·laboradors. Són el Henk ten Cate, l'Eusebio i l'Unzué. "La compenetració és molt bona", ens indica el Txiki. "En la fórmula hi ha de tot. El Frank reparteix les responsabilitats. Sap escoltar. I té el suport del Henk, que té un perfil més dur però a la vegada simpàtic. Aprofita la calma, la discreció i la visió del joc de l'Eusebio. I treu tot el suc de l'anàlisi meticulosa de l'Unzué."

"Què aporta cadascú?" El Txiki també s'ha fet aquesta pregunta. "Henk, l'experiència. És enèrgic i actiu; l'Eusebio va ser un grandíssim jugador. Un mestre. Mai va tenir una gran qualitat física però coneix perfectament el valor de tenir el control de la pilota i del joc. És molt important que al cos tècnic hi hagi aquests perfils. Després hi ha el tema personal. El Juan Carlos és una persona extraordinària. És detallista i vol seguir aprenent i millorant. Això el defineix."

Hi ha dues peces més que complementen l'equip tècnic. Són els preparadors físics, el Paco Seirul-lo i l'Albert Roca. El Paco és el més veterà de tots dos. Va arribar al primer equip procedent de la secció d'handbol i està considerat com un dels millors en la seva especialitat. Els jugadors se'l creuen. Sempre els ha donat bons consells. Professor de l'INEF a Barcelona ha sabut adaptar-se als canvis d'entrenador i a les seves exigències. Per la seva banda l'Albert Roca, a banda de ser un preparador físic, també és un exfutbolista. De fet va jugar amb Rijkaard al Saragossa. "Són dos grans professionals, dels millors, només cal veure com ha acabat l'equip la lliga." Ho diu el nostre secretari tècnic. Paraula de Txiki ■

En general, aquesta temporada ha estat força positiva. Hem arrodonit la feina guanyant el campionat de lliga. Aquest títol és un premi per als jugadors i també per a l'afició que ens ha recolzat tot l'any. Penso que l'equip ha deixat una bona imatge entre els socis i ells, per la seva banda, ens han donat aquest plus que es necessita per superar els moments més delicats del camí. És cert, n'hem tingut però els hem deixat enrere aprofitant una força que no té preu. Partit a partit hem viscut una comunió fortíssima amb la graderia i aquesta entesa amb la nostra gent ens ha empès cap a l'èxit. Aquest és un element essencial per explicar i entendre el campionat.

Des d'un punt de vista purament futbolístic la temporada s'ha dividit en dues parts ben diferenciades. En el temps coincideixen amb la primera i la segona volta de la lliga.

En la primera fase del campionat el Barça va ser un equip efectiu. Un equip que va aconseguir molts punts amb una certa facilitat. Vull dir que quan es practica un joc vistós i atractiu les coses semblen molt fàcils, per bé que en el futbol no hi ha res senzill. En tot cas van ser uns mesos de bons resultats i d'elogis. Tothom parlava de l'estètica del nostre futbol.

Però a la segona volta les coses van canviar una mica. Nosaltres, tot i seguir amb la mateixa ambició i actitud, ens vam

trobar que la majoria dels equips va canviar la seva manera de jugar quan havien d'enfrontar-se al Barça. Els equips es van reforçar al darrera. Van modificar el seu esquema de joc traient un davanter i posant un defensa més. Això ens va obligar a patir molt més durant els partits i a haver de lluitar fins a l'últim minut per aconseguir unes victòries molt treballades. En aquesta fase de la temporada l'equip també va patir un parell d'ensopegades. Sotragades força importants. Davant el Chelsea, que ens va suposar l'eliminació de la Lliga de Campions, i a la lliga, amb la derrota al Bernabéu. En aquests dos partits l'equip va estar molt lluny del seu nivell habitual, però l'important és que es va reaccionar i que en els moments difícils l'equip va demostrar el caràcter i la mentalitat adequada.

L'aspecte més negatiu de la temporada han estat les greus lesions que hem patit. Han estat uns cops força durs, primer per als jugadors que van caure lesionats i després per a la resta de companys del vestidor. Aquesta va ser una prova delicada que l'equip també va saber superar amb nota. Al final tots els jugadors s'han recuperat i de cara l'any que ve podem comptar amb una plantilla molt més potent, que ha de ser capaç de lluitar fins al final per guanyar qualsevol competició. El nostre desig és seguir fent feliços els nostres socis.

Frank Rijkaard és l'entrenador del primer equip del FC Barcelona

sent-me

Arriba l'emoció de la victòria

Felicitats al nou campió de lliga.

Telefonica

MOVISTAR

Partits televisats

ppv/Barça TV	65'79%
TV3	18'42%
C+	15'79%

Canal	Partits
ppv/Barça TV	25
TV3	6
C+	7
Total	38

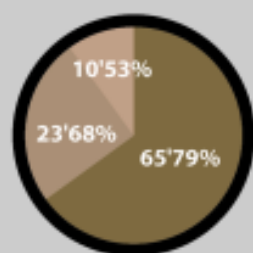
Resultats casa/fora

	Casa	Fora	Total
victòries	14	11	25
empats	4	5	9
derrotes	1	3	4

Estadístiques EQUIP

Victòries, empats i derrotes

Victòries ■
 Empats ■
 Derrotes ■

Històric

Lliga de 20 equips i 3 punts per victòria

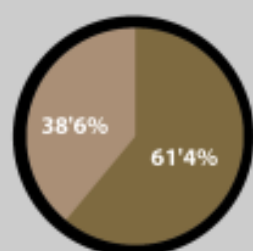
Temporada	Campió
97-98	FCBARCELONA
98-99	FCBARCELONA
99-00	Deportivo
00-01	Reial Madrid
01-02	València
02-03	Reial Madrid
03-04	València
04-05	FCBARCELONA

Rècord en punts i rècord de partits guanyats

Punts	PG	PE	PP	GF	GC
74	23	5	10	78	56
79	24	7	7	87	43
69	21	6	11	66	44
80	24	8	6	81	40
75	21	12	5	51	27
78	22	12	4	86	42
77	23	8	7	71	27
84	25	9	4	73	29

Possessió de la pilota

Possessió ■
 Pèrdua ■

Comparativa FCBARCELONA 1997-2005

Temporada	Campió
97-98	FCBARCELONA
98-99	FCBARCELONA
99-00	FCBARCELONA
00-01	FCBARCELONA
01-02	FCBARCELONA
02-03	FCBARCELONA
03-04	FCBARCELONA
04-05	FCBARCELONA

Trofeu Zamora

Punts	PG	PE	PP	GF	GC	Clas.
74	23	5	10	78	56	1
79	24	7	7	87	43	1
64	19	7	12	70	46	2
63	17	12	9	80	57	4
64	18	10	10	65	37	4
56	15	11	12	63	47	6
72	21	9	8	63	39	2
84	25	9	4	73	29	1

La clau de l'èxit

El Barça, dades per partit

- 0'46 gols rebuts
- 1'28 assistències
- 16'5 faltes fetes
- 1'92 gols marcats
- 18'3 faltes rebudes
- 2'05 targetes grogues

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 Jornades

Classificació

34 jornades líder

l'atac

Gols marcats 73

Rematades 607

Ocasions 240

Còrners 239

Equip

Gols	Assistències	Pals
Eto'o 25	Dinho 12	Eto'o 5
Giuly 11	Xavi 10	Deco 2
Dinho 9	Deco 9	Iniesta 2
Deco 6	Belletti 4	Giuly 1
Gio 4	Márquez 3	Dinho 1

Partits jugats

Eto'o	37
Iniesta	37
Puyol	36
Oleguer	36
Xavi	36

Targetes grogues

Deco	13
Belletti	10
Gio	8
Márquez	7
Puyol	6

Trofeu Fairplay

Una tarja vermella directa a Valdés i una vermella per doble tarja groga a Márquez

ELS ALTRES CRACS

Us imagineu Eto'o, Ronaldinho o Carles Puyol a punt de saltar al camp sense les botes preparades? Que l'equip disposi del material necessari per entrenar o per jugar és responsabilitat de tres persones que també s'han proclamat campions de lliga. Són els responsables de material. Josep Maria Corbella, José Antonio Ibarz i Gabriel Galan sempre hi són. Mimen i cuiden els tècnics i jugadors del primer equip de futbol. Ells són els altres cracs.

■ TEXT: José Manuel Lázaro / Gustau Galvache | FOTOS: Àlex García

Corbella, Ibarz –el jugadors l'han rebatejat amb el sobrenom de 'Taja' per la seva semblança amb Tahamata, un futbolista coreà que als anys 80 va jugar al Bayern Leverkusen- i Gabri controlen el material del primer equip. Els jugadors i els tècnics no han de patir mai. Tot és a punt. Per entrenar o per viatjar i jugar un partit. La seva jornada laboral comença abans que la de cap altre i s'acaba més tard que la resta de membres del primer equip. Són els primers en entrar al vestidor, sempre una hora abans de cada entrenament, i són els últims de sortir-ne. Avui hi ha entrenament al Camp Nou. Inicien la jornada col·locant la roba per a la sessió preparatòria a cadascuna de les taquilles dels jugadors, tècnics, preparadors físics i auxiliars. La samarreta, els pantalons, les botes, els mitjons, tot està a les seves mans.

Josep Maria Corbella és el més veterà de tots tres. Va arribar al club la temporada 1983-84 amb l'encàrrec de substituir l'estimat 'Papi' Anguera. Sense cap dubte, va tenir un bon mestre. El 'Txema' era vigilant nocturn al Camp Nou i va fer bona aquella dita que assegura que s'ha d'estar en el lloc adequat en el moment oportú. Va tenir la sort que algú pensés en ell per fer-se càrrec del material del primer equip. Dit i fet. D'aquesta manera es va convertir en un dels habituals en els pòsters del primer equip de futbol del Barça. Des de la lliga de Valladolid fins a la lliga de Llevant.

Quan només feia sis mesos que 'Txema' Corbella treballava al vestidor del Barça, hi va arribar José Antonio Ibarz. Fa 22 anys que treballen plegats, colze a colze. El pare d'Ibarz va cuidar la gespa del Camp Nou. Ho va fer més de 32 anys.

Això li va permetre donar al seu fill l'oportunitat de començar a treballar al camp del Fabra i Coats. Posteriorment es va incorporar al vestidor del primer equip com a responsable de material. L'últim en sumar-se a aquest equip de treball és el Gabri Galán. Concretament va ser el primer d'octubre de l'any passat. Gabri estudiava quart d'ESO i els divendres s'escapava del col·legi per veure els entrenaments del Barça des del carrer de la Maternitat, aprofitant les sessions de treball que es fan al camp de La Masia. Dia a dia, tenaçment, es va convertir en el recuperador de totes les pilotes que queien al carrer, provocades per un xut sense punteria. Què hagués fet qual-sevol altre? Potser n'hauria agafat una i hagués sortit esperitat, corrent amb la pilota. El Gabri està fet de fusta de la bona. Sempre va tornar les pilotes que sortien fora del recinte de La Masia. De mica en mica es va convertir en el millor ajudant del 'Txema' Corbella i del José Antonio

El santuari

El santuari del 'Txema' Corbella, el José Antonio Ibarz i el Gabri Galán està situat al fons del vestidor. Al darrera d'una porta de fusta hi ha l'habitació on cada dia tots els jugadors del Barça hi troben allò que necessiten. Tot i que els encarregats del material col·loquen la roba d'entrenament, i els dies de partits l'equipatge oficial, a sobre de cada banqueta, sempre hi ha el jugador que vol un pantaló més gran o una samarreta de màniga curta per si fa calor. Tots tres tenen clar que el "despatx" és la seva segona casa.

Ibarz. Tots dos van aconsellar al club que l'incorporés al vestidor com a ajudant. Aquesta és la història que ha permès al Gabri Galán compartir dutxa, bromes i sopars amb els que fa set mesos eren els seus ídols.

Tots tres estan orgullosos de la feina que fan i se senten respectats per tots els jugadors. De fet, la seva responsabilitat és que tot estigui a punt i que mai falti res. També és cert que la professionalització del futbol els ha complicat la seva feina. Un exemple: l'any 83, el primer de Josep Maria Corbella al primer equip, els tacs eren universals i amb una única clau es podien ajustar a les botes de tots els futbolistes. Avui això és impossible. Cada jugador utilitza un calçat de marques diferents i en alguns casos personalitzades als seus desitjos. Els tacs ja no són universals i això fa que es necessiti tot un clauer per ajustar-los. Encara que sembli fàcil no ho és gens. El control del material és bàsic. Si els partits es juguen lluny de l'es-

tadi és important no deixar-se res a casa. A la Lliga espanyola tot el material surt en direcció al camp de l'equip rival el dia abans que hi viatgi el gruix de l'expedició. Quan l'equip arriba a la ciutat on es jugarà el partit tot està preparat a l'hotel de concentració. Per a cada partit Corbella, Ibarz i Galán han de tenir a punt tres o quatre parells de botes per jugador, dos jocs d'equipament per futbolista, canyelleres (moltes s'han dissenyat especialment per a cada jugador), samarretes d'escalfament i xandalls. És una feina que no té cap marge per a l'error ni per a un oblit.

Un sac d'anècdotes

En aquests últims 22 anys s'han viscut moltes anècdotes curioses relacionades amb la seva feina. Fent una tria, el 'Txema' Corbella i l'Ibarz, encara recorden un partit al Lluís Sitjar, a Mallorca. Maradona es va negar a jugar. Deia que no, que aquella tarda no comptes-

Necessari per guanyar

Les xifres són impressionants. El material esportiu que mou un equip de futbol professional com el Barça és enorme. Cada partit els encarregats del material han de transportar dos jocs d'equipatges oficials per cadascun dels 18 jugadors convocats. És a dir, estem parlant de 36 samarretes, 36 pantalons i 72 mitjons. Quan comença cada temporada, els Corbella, Ibarz i Galán donen a cada jugador tres jocs de xandalls. Corbella calcula que aquesta temporada per les seves mans hi han passat 760 jocs de samarretes; 850 pantalons curts; 600 parells de mitges; 1.200 parells de mitjons curts; 300 dessuadores; 600 tovalloles i 120 litres de sabó de dutxa. Aquestes són les altres xifres d'un equip campió.

sin amb ell. Per quina raó? Dels sis parells de botes que li havien portat des de Barcelona l'astre argentí no en volia cap. Sis parells de les seves botes i no se'n volia calçar cap! A última hora, la intervenció de César Luis Menotti va aconseguir que el '10' canviés de parer i es decidís a jugar. Sort d'això. El Barça va guanyar per 2 gols a 4 i Maradona en va fer un parell. Més. També hi ha jugadors que després de fer un partidàs han prohibit als encarregats de material netejar les botes de l'èxit. Són manies, rareses, curiositats i maneres de ser que han convertit els Corbella, Ibarz, i ara també en Galán, en una mena de confessors d'intimitats i d'estats d'ànim de futbolistes de totes les procedències i qualitats. Sempre hi ha un moment per a la confessió. Després d'un entrenament, d'un partit...

En la celebració de l'últim títol de Lliga els jugadors van provocar l'estadi, i el Camp Nou va acabar cridant "Txema president". És l'anècdota d'una feina curosa i d'una complicitat que circula en doble sentit. El 'Txema', el José Antonio i el Gabri també han guanyat la dissetena Lliga. Saben que tot el material que l'equip ha lluitat en cada partit ha passat per les seves mans. Corbella i Ibarz porten molts títols a les espatlles mentre que el Gabri n'ha guanyat un en vuit mesos de feina. Tots tres han estat peces fonamentals, i anònimes, en la consecució del títol ■

'TOT EL CAMP ÉS UN CLAM'

'L'anticipació' és un concepte habitual del futbol. Es tracta d'arribar a la pilota abans que el contrari. En la taula de dibuix d'un arquitecte el valor de l'anticipació també és important. La força de la idea i l'oportunitat del projecte s'avaluaran en funció de si responen, o no, a les necessitats del moment, però també a les necessitats futures. Ara fa mig segle l'arquitecte Francesc Mitjans va tancar els ulls, es va imaginar l'estadi del Barça i el va dibuixar. Les obres de construcció es van iniciar el març del 53 i quatre anys després s'inaugurava. Fa 50 anys el barcelonisme veia en aquells volums la nova dimensió del club. Avançat al seu temps, Francesc Mitjans és el pare del camp del Barça.

■ TEXT: Eduard Pujol | FOTOS: Àlex García / Arxiu SEAT / Arxiu RTVE / CDB

És dia de futbol. Per la megafonia de l'estadi sona el cant del Barça. 'Tot el camp és un clam' i el camp és un clam. Ha tombat el segle i aquesta litúrgia es manté. Es repeteix amb pulcritud i expectació festiva. Aquest 'camp' que aplega gent arribada d'arreu és l'estadi del Futbol Club Barcelona, conegut com a 'Camp Nou'. 50 anys després dels primers dibuixos continua sent un espai impressionant. Que impressiona, que té capacitat de sorprendre tothom. Pel seu volum i per les formes. És elegant com el joc de Michael Laudrup i té la finesa d'una passada a l'espai, a 40 metres, de Ronald Koeman. L'estadi es va aixecar perquè Kubala va deixar petit el camp de les Corts. Potser això explica que mentre l'arquitecte ordenava conceptes i reflexionava idees, Kubala el visitava amb una certa freqüència a casa seva, al cap damunt del carrer Amigó —on ha rebut la revista Barça.

Viatjant 'nord enllà'

Francesc Mitjans manté els ulls vius, amb una brillantor tensionada i orgullosa, quan parla de la seva obra més coneguda. De fet, a ell no li agradava el futbol. Ni abans de rebre l'encàrrec, per part del president Francesc Miró Sans, ni després, amb l'obra enllestida. En part va acceptar el repte perquè la seva dona mantenia un notable interès per les coses del futbol. Abans de traçar una sola línia va recórrer milers de quilòmetres cap al 'nord enllà', que escrivia Salvador Espriu, 'on diuen que la gent és neta, i noble, cul-

ta, rica, lliure, desvetllada i feliç', quan aquí s'estava més a prop de les ombres de la cartilla del racionament que de la nevera o el *quarto* de bany. Mitjans va viatjar per tot Europa, acompanyat per la família. D'Hèlsinki fins a Bilbao, passant per Roma, Estocolm o París. L'arquitecte havia de fer seus els trets perennes d'obres que ja no eren noves i d'aquelles que eren acabades d'estrenar. El pare del Camp Nou recorda que viatjant pel món es va adonar de coses bàsiques com ara 'que els estadis amb columnes havien quedat desfasats' o que 'l'important no era la proximitat, sinó l'espectacle' i que 'el camp del Barça havia de ser reconegut per l'atreuiment, per les solucions escollides per donar un tractament únic al volum i al perímetre de la graderia, i per l'especificitat de la zona de tribuna amb la seva coberta de 40 metres'. En aquest espai es va apostar per situar la llotja, que 'és el cor del club, a l'amfiteatre, com al Liceu o el Palau de la Música'. Mitjans afegeix, 'tot i saber que ens havíem d'adequar al terreny que teníem, no podíem renunciar a la forma el·lipsoidal de les graderies', un traç que 50 anys després continua identificant el camp del Barça.

Però més enllà dels aspectes tècnics, Francesc

L'estadi es va avançar al seu temps. Té una mica d'arreu. Del Coliseu de Roma i del Liceu, del Palau de la Música i de l'Olimpic d'Hèlsinki

Mitjans va ser un avançat al seu temps per com va interpretar els aspectes socials del futbol en general i de l'entitat en particular. Diu que s'havia de fer una obra perdurable, 'que pogués créixer al ritme del club. Que el Barça mai quedés empantanegat per la capacitat de l'estadi i que, a la vegada, el barcelonisme no en tornés a quedar fora, exclòs, com a les Corts, per una qüestió de capacitat'.

Una pregunta decisiva

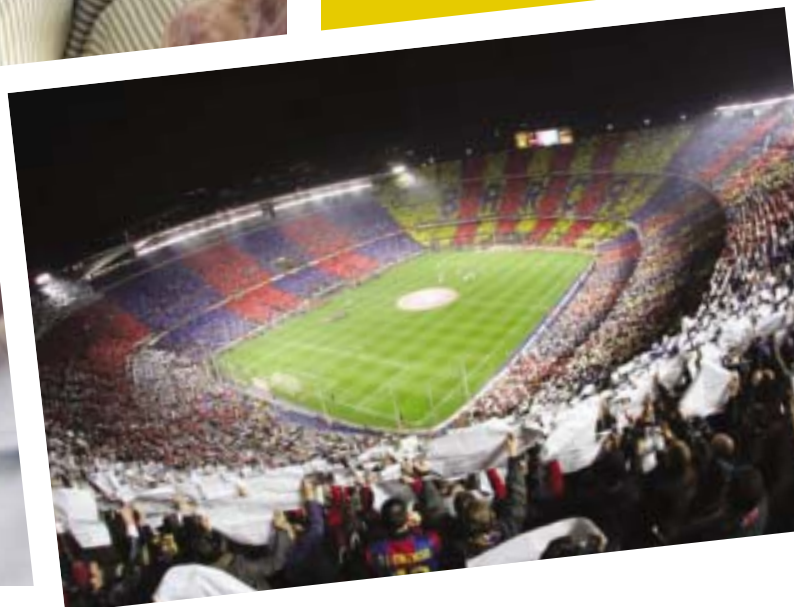
Avui tampoc és cap secret si afirmem que el públic del Camp Nou és selecte en l'aplaudiment i refinat en el gust. Dues característiques que ens porten a un gran interrogant: quan l'arquitecte va triar algunes solucions tècniques directament inspirades en el Liceu i el Palau de la Música, Mitjans va traslladar a un estadi de futbol les maneres de fer, selectes i burgeses, del públic d'aquests recintes, i això és el que amb els anys ha confegit a la gent del Barça una determinada manera d'assaborir el bon futbol, o tot al contrari. El pare del camp del Barça senzillament va fer el Camp Nou adequant-se a la manera de ser del públic del país?

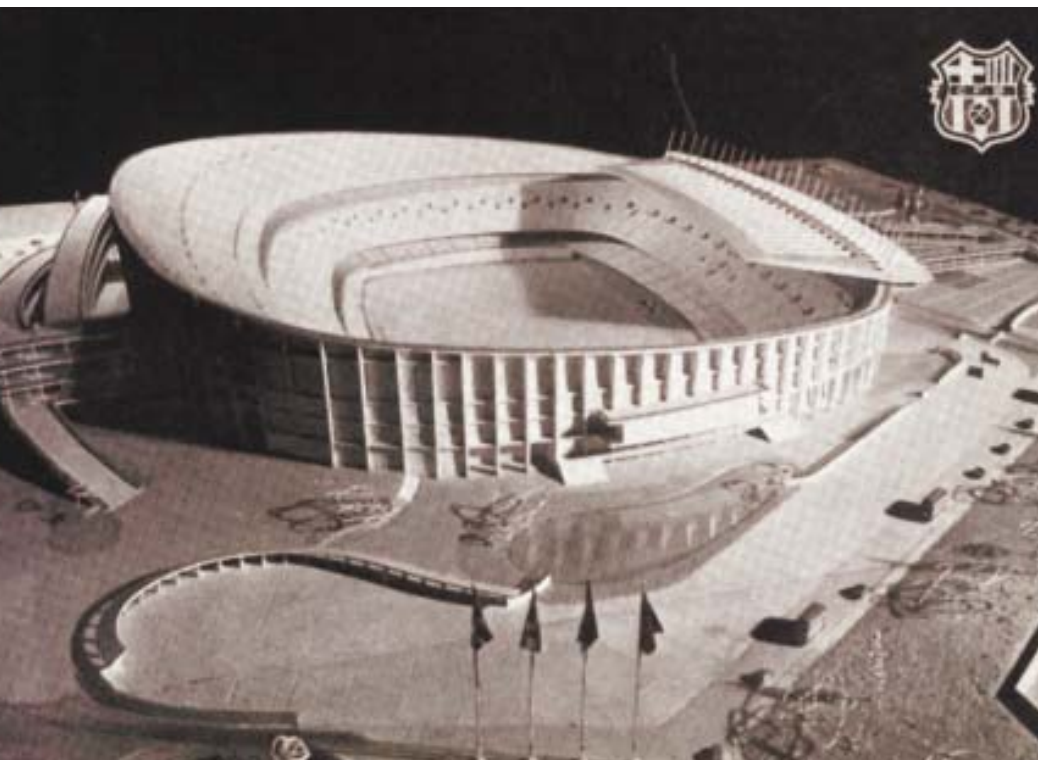
Al marge de la resposta que es triï, la grandesa de l'obra de Francesc Mitjans és la modernitat del concepte, la perdurabilitat d'aquella idea. Va transportar les formes d'un estadi a un camp de futbol. El pare del Camp del Barça va intuir, va perfilar i va concretar aquests trets, estètics, de caràcter i de comportament, fa mig segle quan

L'arquitecte que va pensar en gran

Francesc Mitjans i Miró, arquitecte. Va néixer a Barcelona l'estiu de 1909. És el pare del Camp Nou, l'estadi que va prendre el relleu del camp de Les Corts, una instal·lació molt a l'anglesa, amb el públic a tocar del jugador i un aforament, després de força intervencions, per a 60 mil espectadors. Francesc Mitjans també ha projectat cases, torres, blocs de vivenda social, i l'edifici del Banc Atlàntic, ara seu del Banc Sabadell, a l'Avinguda Diagonal de Barcelona. L'arquitecte Mitjans admet que el camp del Barça té alguna cosa del Coliseu de Roma, amb qui 'comparteix la capacitat per esdevenir espectacle en si mateix, com a construcció de l'home'. Mitjans no és un enamorat dels actes multitudinaris ni ha tingut gaire tirada a anar a l'estadi. Al mes d'octubre hi va ser convidat per Barça TV. Va asseure's a la llotja. Discretament, ni a la primera ni a l'última fila. Cara a cara amb el seu fill més gran, l'estadi, ell que n'és el pare. Segurament la bellesa d'aquest espai el va tornar a sorprendre. L'arquitecte que el va imaginar situat al davant d'una construcció que, a còpia d'anys, li ha donat la raó. Perdurable, modern, actual.

Una clucada d'ull a l'Europa somiada

El camp del Barça continua sent el 'Camp Nou' i això que fa 50 anys que les obres de construcció ja anaven en dansa. Inaugurat el 1957, la primera pedra es va col·locar un dia grisós del mes de març de l'any 54. La maqueta del camp es va presentar als socis, a la ciutat i al país, cosa que va enlluernar tot el món. En aquell moment la maqueta del nou estadi del Futbol Club Barcelona, i posteriorment la mateixa obra, eren un canvi de registre, suposaven prémer l'accelerador de l'ambició col·lectiva i mostrar al món la nova dimensió del club. El Camp Nou, situat a tocar de l'efervescent Diagonal, era una imatge de l'Europa somiada. Un illot aixecat en el mar de l'esport.

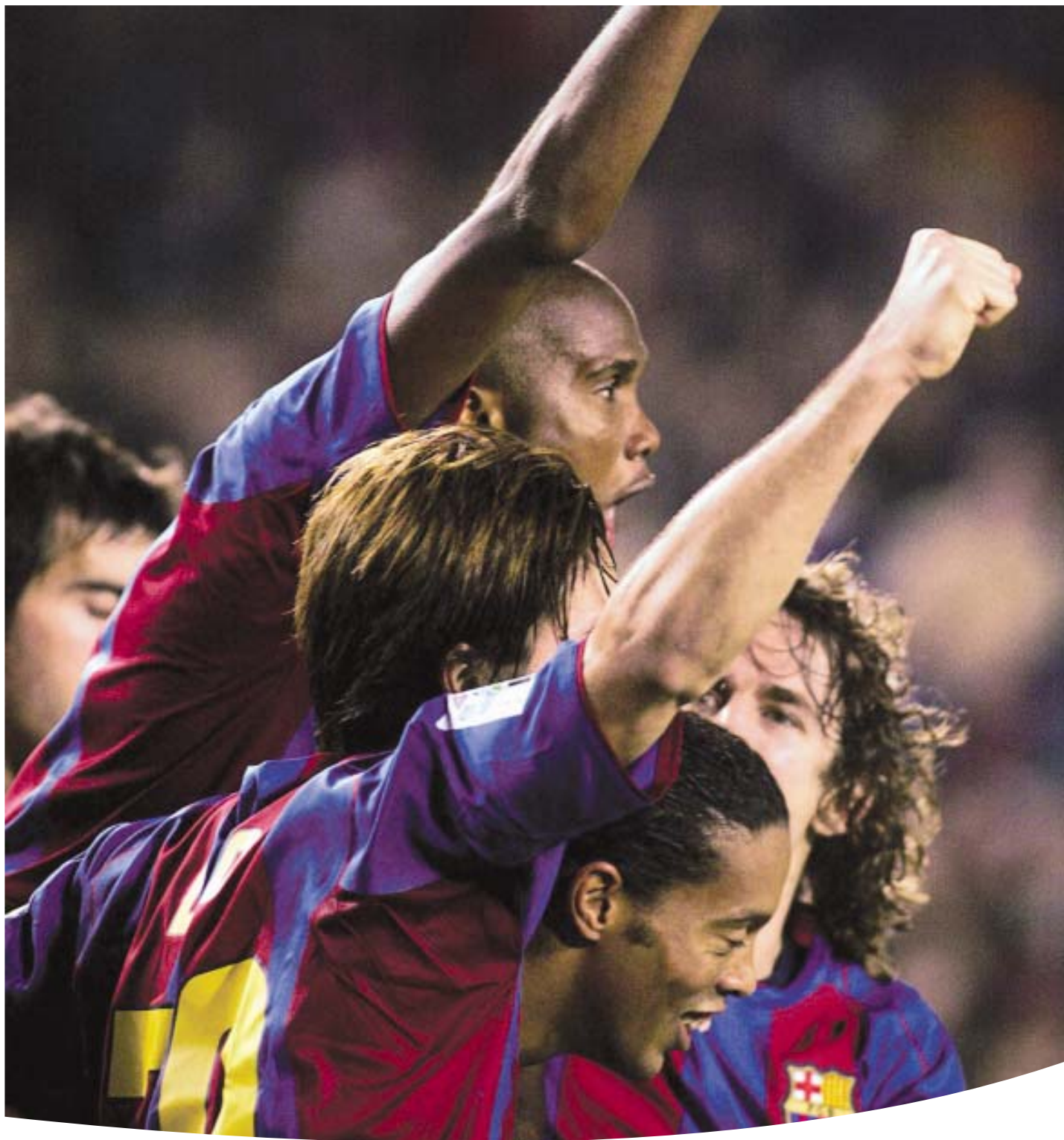
el futbol es jugava els diumenges a les tres de la tarda, perquè la despesa en llum hauria estat un luxe inadmissible per l'època. Precisament, situant-nos en aquell temps, Francesc Mitjans ja va projectar l'estadi amb tres graderies –com avui el coneixem– tot i que inicialment només se'n van construir dues. Això sí,

quan se'l va imaginar, la classe mitjana d'aquest país encara no havia pujat al Seat 600 –aquest automòbil, dissenyat per l'italià Dante Giacosa, no es va començar a fabricar a la Zona Franca fins a l'any 55. I la televisió estava més a prop del somni que de la realitat –TVE no obre les seves emissions regulars per Madrid i Barcelona fins a

l'any 1958. El camp del Barça es va pensar quan Europa quedava molt lluny, quan la popular *tiritita* encara no havia arribat ni als *colmados* ni a les farmàcies. Amb gairebé 50 anys de vida, l'estadi ha vist com al seu voltant hi han crescut facultats, la qual cosa ha afavorit la democratització de la Universitat. Amb mig segle a les espatlles, el camp del Barça va fer l'estirada amb el Mundial del 82 i es va fer gran amb els Jocs Olímpics. Avui, de ple en la maduresa, el club repensa el futur del Camp Nou. Sense presses, i havent comprovat amb diversos estudis que la salut de les estructures ho permetrien, ara es tracta de definir les intervencions que s'hi hauran de fer si es vol combinar la vellesa d'un estadi únic, majestuós i elegant, amb les exigències dels pròxims 40 anys ■

Quan Francesc Mitjans va projectar l'estadi, aquest era un país sense tele, sense Seat 600, els trens de la Renfe no eren elèctrics i a les farmàcies encara no s'hi podia trobar la miraculosa tiritita

Quan el Barça guanya, guanyem tots.

FC Barcelona, Campió de Lliga 2004-2005. Felicitats campions!

TOYOTA. COTXE OFICIAL DEL FC BARCELONA. FENT EQUIP.

TODAY TOMORROW **TOYOTA**

LA RECUPERACIÓ DE LES LESIONS DE CREUATS

SERVEIS MÈDICS FC BARCELONA. COORDINADOR: FRANCESC ORENES
TEXT: CARLES CASCANTE / FOTOS: M. RUIZ / SERVEIS MÈDICS / J. FERRÁNDIZ

Les lesions de lligaments creuats han marcat la temporada del primer equip. El vestidor del Barça ha viscut fins a quatre intervencions de genoll. Les de Motta, Gabri, Edmilson i Larsson. És just atribuir a aquests jugadors part de l'èxit al campionat de lliga. A ells, que s'han recuperat, i a tots els que ho han fet possible. Als Metges, fisioterapeutes, recuperadors i preparadors físics del club que han treballat en un procés llarg, en el retorn al nivell de l'alta competició.

Qualsevol lesió de la magnitud d'un trencament de lligaments creuats del genoll s'ha d'enfocar amb un plantejament pluridisciplinar. Des del mateix moment de la lesió i fins que el jugador torna amb garanties a la seva activitat esportiva. Revisem, amb la col·laboració dels serveis mèdics del club, les diferents fases del treball realitzat en aquests mesos.

El diagnòstic i el tractament quirúrgic

El primer que cal fer davant d'una possible lesió de creuats és una exploració clínica i una ressonància magnètica per conèixer l'abast immediat de la lesió. Es tracta de definir el tractament quirúrgic inicial. En l'operació s'ha de substituir el lligament lesionat per una plàstia o per un nou lligament, que pot ser del mateix jugador lesionat o bé d'un donant.

La fase de rehabilitació comença en el mateix llit de l'hospital, el dia després de l'operació. És bàsic desinflamar l'articulació i mantenir la mobilitat. Per aconseguir-ho s'utilitzen les anomenades fèrules dinàmiques.

El treball de fisioteràpia

Quinze dies després de l'operació, amb la ferida cicatritzada, comença el treball amb els fisioterapeutes. Aquesta temporada els jugadors lesionats han treballat tres mesos amb el Carles Martín i el Jaume Jardí, fisioterapeutes del club. En aquesta fase s'actua en el balanç muscular, en el manteniment de la mobilitat articular i en la seva reeducació. En aquesta fase ha estat molt positiu el paper realitzat pel preparador físic expert en musculació del club, el Joan Soler. És el moment d'introduir elements de coordinació i propiocepció, és a dir, el control de les sensacions que demostra l'estructura de l'articulació lesionada.

En aquesta etapa, que és la més llarga de tot el procés, el suport personal del fisioterapeuta és fonamental. Jugador i 'fisio' passen moltes hores junts. El retorn a la competició encara és una fita molt llunyana. Per aquesta raó, tant el fisioterapeuta, com el recuperador, que intervinrà a partir de la pròxima fase, han de donar al pacient un suport psicològic personalitzat.

La lesió sempre deixa dues marques. Una de visible, que és la cicatriu. I una altra d'invisible. És la que queda en la ment del jugador. Davant d'a-

Els quatre lesionats

Thiago Motta

Des de l'11 de setembre, quan es va trencar els lligaments del genoll esquerre, l'únic desig de l'italo-brasilera era tornar a jugar. Amb aquesta idea es va posar a treballar just després de l'operació. Ho va fer en les instal·lacions del Camp Nou i al centre de recuperació del Sao Paulo CF, al Brasil, on s'hi va estar gairebé dos mesos.

Gabriel García, Gabri

El migcampista blaugrana de Sallent es va lesionar de gravetat en el partit contra la Reial Saragossa. Se li va diagnosticar un trencament complet del lligament creuat anterior i del lligament lateral intern del genoll dret. Un cop el lligament lateral va cicatritzar, el jugador va ser operat. Gabri va ser operat del lligament creuat pel doctor Ramon Cugat, per expressa decisió del jugador, a l'Hospital Asepeyo de Sant Cugat.

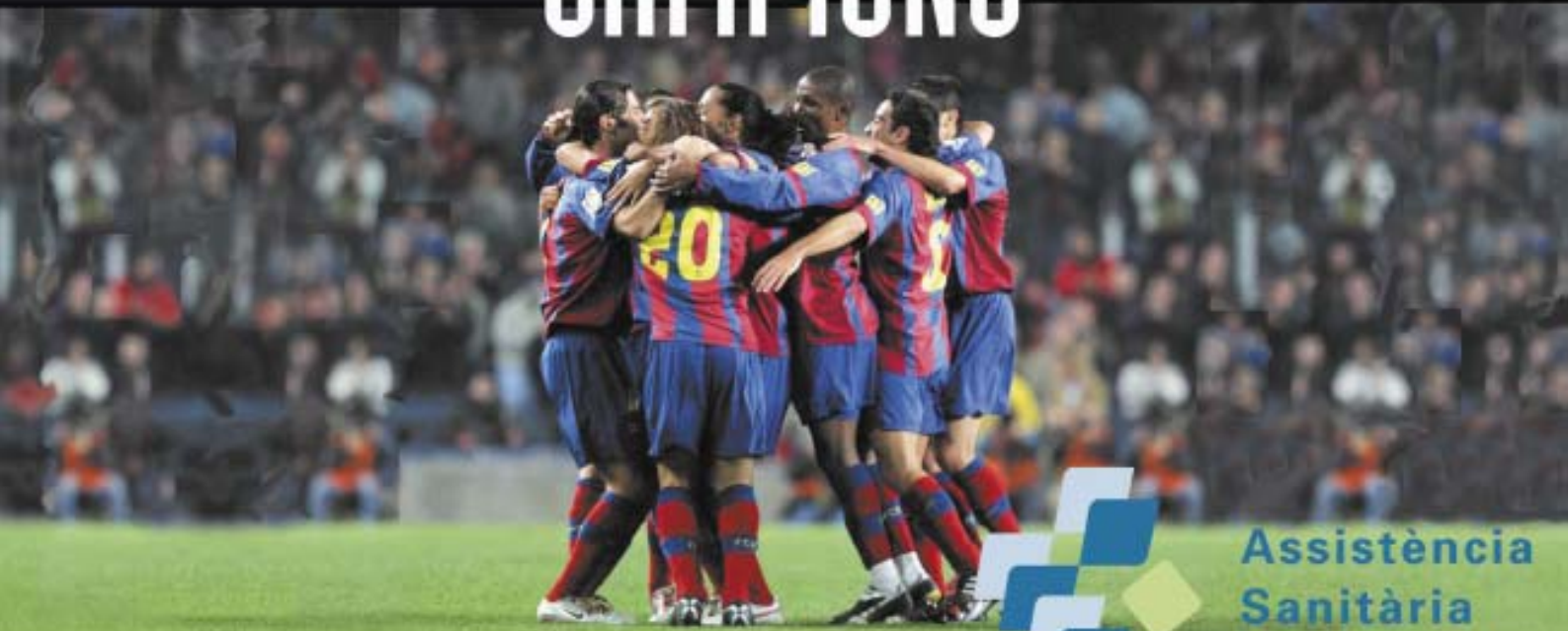
José Edmilson

El brasiler va passar pel quiròfan arran de la lesió que es fer al seu genoll dret davant del Numància. Edmilson va patir la lesió més traumàtica de les que fins aquell moment havien colpejat l'equip. Se li van pronosticar sis mesos de baixa. El jugador va ser intervingut, a l'Hospital Asepeyo de Sant Cugat, pels doctors Jordi Ardèvol, cap dels serveis mèdics del club, Josep Maria Aguilera i Sergi Sánchez.

Henrik Larsson

Henrik Larsson va ser operat als Estats Units d'un trencament complet del lligament creuat anterior del genoll. El jugador suec es va sotmetre a una cirurgia artroscòpica a càrrec del doctor Richard Steadman i el seu equip, amb la presència del doctor del primer equip Lluís Til.

CAMPIONS

Assistència Sanitària Col·legial
felicita al FC Barcelona pels èxits esportius
aconseguits a la temporada 2004-2005

**Assistència
Sanitària
Col·legial**

Grup Assistència

LA MILLOR ASSISTÈNCIA DE LA TEVA VIDA

questa realitat una de les estratègies més habituals és mirar d'avançar-se, d'anar anticipant-se als aconteixements. Així, poder establir un calendari de treball i recuperació és una acció que sempre juga a favor a l'hora de rebaixar l'angoixa de l'afectat. Un exemple: quan a un jugador se li avança quin treball realitzarà en un període de quinze dies, se li està generant automàticament una important dosi d'autoconfiança.

De tota manera, en aquests casos sempre s'ha de ser prudent. És un error voler anticipar uns terminis que poden no complir-se. Normalment els jugadors tenen molta il·lusió per tornar a jugar i és important frenar-los quan volen anar més depressa del que toca. Un exemple que es dona sovint: un futbolista lesionat, després de varies teràpies, físicament es pot trobar bé, fins i tot pot saltar; però cal tenir molta cura perquè el lligament no és sensible i no ofereix encara cap tipus d'informació del dolor.

Els recuperadors i el treball de camp

Un cop el jugador lesionat ha assolit una força muscular satisfactòria i una mobilitat completa, cal introduir el gest esportiu al treball de camp. En el cas del FC Barcelona aquesta feina és responsabilitat del Francesc Cos i del Juanjo Brau. S'encarreguen de la part més física de la readaptació. Quan els fisioterapeutes ja han acabat la seva feina, els recuperadors comencen l'aplicació del que es coneix com a càrregues d'entrenament. Quan el futbolista encara no està preparat per entrar a treballar amb la resta del grup se'l sotmet a unes càrregues que s'apliquen amb mesura, respectant sempre el teixit lesionat.

Aquesta és la penúltima fase d'un procés llarg, amb una durada mitjana de dos mesos. En aquest moment, quan el jugador veu molt a prop el retorn als entrenaments, els recuperadors han de

saber integrar-lo en conceptes de fisioteràpia i de preparació física, perquè el futbolista viu en l'aprenentatge. El jugador ha de tornar a aprendre coses aparentment senzilles. Una cursa, el xut i els exercicis característics del futbol, com els canvis de sentit o de ritme. La pilota és important en aquesta fase, on també cal cobrir les etapes de condicionament físic en general.

La fase final

Els lesionats comencen a entrar en el grup amb la supervisió dels preparadors físics. El Paco Seirul-lo i l'Albert Roca treballen amb els jugadors en la darrera etapa de la seva recuperació. Es tracta d'una fase molt progressiva, que té una durada d'entre dues i quatre setmanes. De fet, en aquest seguiment continu del jugador lesionat també s'aprofita per introduir una feina de compensació i de prevenció de futures lesions ■

Fugir de la rutina, la millor teràpia

Els fisioterapeutes i els recuperadors han d'aplicar totes les tècniques possibles per fugir de la rutina. Es tracta de buscar elements motivadors i d'evitar la repetició d'exercicis. L'altre element indispensable en aquestes recuperacions és tornar als nivells de resistència anteriors a la lesió. Cal recuperar la capacitat del cor i dels pulmons.

Un element motivador per als jugadors és el canvi d'entorn. Aquest any, per exemple, els recuperadors han anat a la platja –han treballat a Castelldefels i a Sitges–, a la muntanya –van triar el Parc Natural de Sant Llorenç–, i fins i tot a Montserrat.

El lloguer
de cotxes
dels Campions
de Lliga
2005

El paisatge habitual deixa pas a allò desconegut...

T'imagines un asfalt "de gespa acabat de regar" ...
T'imagines conduir "sobre una onada" ...

Aquest estiu, al llogar un vehicle amb National Atesa, et sentiràs "més fresc que ningú" ... perquè tots els cotxes (des del més petit fins al més gran), estan equipats amb aire condicionat.

A més, si ets soci del Barça, quan facis la reserva, podràs beneficiar-te d'importants descomptes en qualsevol de les 130 oficines que tenim a tota Espanya.

Noves sensacions t' esperen quan lloguis un vehicle amb National Atesa.

reserves

902 100 101

(mencioni el codi de soci del Barça 1301127)

www.atesa.es

Col·laborador Oficial del FC Barcelona

LA L L L I G A , PARTIT A PARTIT

Jornada: 4
Data: 22/09/2004
Partit: FC Barcelona 4 - Saragossa 1
Gran remuntada i lesió de Gabri
FC Barcelona: Víctor Valdés; Gabri (Belletti, 8'), Márquez, Puyol, Sylvinho (Gio, 3'); Edmilson; Deco (Iniesta, 74), Xavi, Ronaldinho; Giuly i Eto'o.
Saragossa: Luis García, Cuartero, Alvaro, Milito, Cani (Galletti, 54'), Villa, Savio, Toledo, Movilla, Drulic (Javi Moreno, 61') i Generelo (Ponzio, 70').
Gols: 0-1, Villa (14')
 1-1, Eto'o (26')
 2-1, Eto'o (46')
 3-1, Xavi (66')
 4-1, Gio (73')

Jornada: 5 **Data: 26/09/2004** **Partit: Mallorca 1 - FC Barcelona 3**
Eto'o torna a Mallorca amb gols
Real Mallorca: Moyà; Cortés, Poli (Tuni, 62'), Ballesteros, Marcos (Delibasic, 45'); Pereyra (Nadal, 74'), Arango, Jorge López, Farinós; Muller i Luis García.
FC Barcelona: Víctor Valdés; Belletti, Oleguer, Puyol, Gio; Edmilson (Gerard, 45'); Deco (Fernando Navarro, 74'), Xavi, Ronaldinho; Larsson i Eto'o (Iniesta, 63').
Gols: 0-1, Larsson (10'); 0-2, Eto'o (37'); 0-3, Eto'o (39'); 1-3, Delibasic (77')

Jornada: 6 **Data: 03/10/2004** **Partit: FC Barcelona 1 - Numància 0**
Gol decisiu de Larsson i lesió d'Edmilson
FC Barcelona: Víctor Valdés; Belletti, Puyol, Márquez, Gio; Xavi, Deco, Ronaldinho; Giuly (Iniesta, 46'), Eto'o (Edmilson, 60') (Oleguer, 64') i Larsson.
Numància: Núñez; Pignol, Ochoa, Jaime Molina (Antonio, 13'), Graff; Ros (Tevenet, 74'), Palacios, Juampa; Lee Chun Soo (Miguel Pérez, 79'), J.C. Moreno i Pineda.
Gols: 1-0, Larsson (69')

Jornada: 7 **Data: 16/10/2004** **Partit: Espanyol 0 - FC Barcelona 1**
Messi debuta guanyant un altre derbi
Espanyol: Kameni; Ibarra, Pochettino, Lopo, David García; Ito, Morales (Àlex Fernández, 60'), Serrano (Corominas, 75'), De la Peña; Maxi (Amavisca, 60') i Tamudo.
FC Barcelona: Víctor Valdés; Belletti, Oleguer, Puyol, Gio; Márquez; Xavi, Deco (Messi, 82'), Ronaldinho; Larsson i Eto'o (Iniesta, 67').
Gols: 0-1, Deco (8')

Jornada: 11
Data: 14/11/2004
Partit: Betis 2 - FC Barcelona 1
Es perd la imbatibilitat
Betis: Doblas; Melli, Juanito, Rivas, Tais; Cañas, Benjamin (Fernando, 46'), Assunção (Arzu, 76'), Joaquín (Alfonso, 85'); Edu i Oliveira.
FC Barcelona: Víctor Valdés; Damia, Oleguer (Gerard, 59'), Puyol, Gio; Márquez; Deco, Xavi (Iniesta, 72'); Ronaldinho, Giuly (Larsson, 64') i Eto'o.
Gols: 1-0, Edu (48')
 2-0, Oliveira (68')
 2-1, Gerard (71')

Jornada: 12 **Data: 20/11/2004** **Partit: FC Barcelona 3 - Real Madrid 0**
Eto'o trenca el clàssic la nit que Larsson és el quart que cau lesionat
FC Barcelona: Víctor Valdés; Belletti (Damià, 71'), Oleguer, Puyol, Gio; Márquez; Deco, Xavi (Sylvinho, 86'); Ronaldinho, Larsson (Iniesta, 70') i Eto'o.
Real Madrid: Casillas; Michel Salgado, Samuel, Pavón, Roberto Carlos; Guti, Beckham (Owen, 54'), Figo, Zidane (Celades, 78'); Raúl (Solarí, 83') i Ronaldo.
Gols: 1-0, Eto'o (29'); 2-0, Gio (43'); 3-0, Ronaldinho (76')

Jornada: 13
Data: 27/11/2004
Partit: Getafe 1 - FC Barcelona 2
Márquez i Deco decideixen en dos minuts
Getafe: Sánchez Broto; Coteló, Pernía, Belenguier, Vivar Dorado; Nano, Cubillo (Yordi, 45'), Gabi, Alberto (Craioveanu, 45'); Pachón i Ricky.
FC Barcelona: Víctor Valdés; Belletti (Damià, 63'), Oleguer, Gio, Puyol; Márquez, Xavi, Deco; Giuly (Iniesta, 63'), Eto'o i Ronaldinho.
Gols: 0-1, Márquez (20')
 0-2, Deco (22')
 1-2, Craioveanu (59')

Jornada: 1
Data: 29/08/2004
Partit: Ràcing 0 - FC Barcelona 2
La importància de començar bé
Ràcing: Aouate; Cristian, P. Casar, Moratón, Ayoze, Nafti, Anderson (Morán, 53'), Mateo (Parri, 71'), Benayoun, Regueiro i Javi Guerrero (Aganzo, 68')
FC Barcelona: Valdés; Belletti, Puyol, Márquez, Gio, (Oleguer, 45'); Xavi, Motta, Deco; Giuly, Eto'o i Larsson (Iniesta, 62')
Gols: 0-1, Giuly (57')
 0-2, Eto'o (73')

Jornada: 2
Data: 11/09/2004
Partit: FC Barcelona 2 - Sevilla 0
Victòria a la diada i lesió de Motta
FC Barcelona: Valdés; Márquez, Sylvinho, Puyol (Oleguer, 68') Xavi, Deco, Motta (Gerard, 3'), Giuly (Iniesta, 61'), Gabrí, Larsson, i Eto'o
Sevilla C.F.: Esteban; Redondo, Javi Navarro, Pablo, Sergio Ramos, Martí, Renato (Jesús Navas, 51'), Daniel Alves (Jesule, 46'), Baptista, F. Sales, i Aranda (Antònio, 65')
Gols: 1-0, Giuly (34')
 2-0, Larsson (76')

Jornada: 3
Data: 19/09/2004
Partit: Atlètic Madrid 1 - FC Barcelona 1
Ronaldinho debuta a la lliga
Atlético de Madrid: Leo Franco; Velasco, Pablo Ibáñez, Perea, Sergi; Luccin, Colsa (Salva, 42'); Jorge (Aguilera, 70'), Ibagaza, Musampa (Marcelo Sosa, 46'); i Fernando Torres.
FC Barcelona: Victor Valdés; Belletti, Puyol, Oleguer (Márquez, 59'), Gio; Edmilson; Deco, Xavi, Ronaldinho (Iniesta, 75'); Giuly i Eto'o (Larsson, 46').
Gols: 0-1, Gio (22')
 1-1, Torres (50')

Jornada: 8
Data: 24/10/2004
Partit: FC Barcelona 3 - Osasuna 0
Eficàcia ofensiva
FC Barcelona: Victor Valdés; Belletti (F. Navarro, 75'), Oleguer, Puyol, Gio; Márquez; Deco, Xavi; Ronaldinho (Messi, 72'), Giuly (Iniesta, 59') i Eto'o.
Osasuna: Sanzol; Izquierdo, Cruchaga, Josetxo, Corrales; Puñal, David López, Moha (Delporte, 67'), Valdo (Raúl García, 52'); Muñoz i Webo (Aloisi, 52').
Gols: 1-0, Eto'o (39')
 2-0, Ronaldinho (43')
 3-0, Eto'o (92')

Jornada: 9
Data: 30/10/2004
Partit: Athletic 1 - FC Barcelona 1
Intensitat, bon futbol i debut de Damià
Athletic Club de Bilbao: Aranzubia, Iraola, Luis Prieto, Murillo, Del Horno; Gurpegui, Orbaiz, J. Etxebarria (Felipe, 83'), Yeste; Urzaiz (Azkorra, 72') i Ezquerro (Arriaga, 58').
FC Barcelona: Victor Valdés, Damià, Oleguer, Puyol, Gio; Márquez, Xavi, Deco (Iniesta, 45'); Ronaldinho, Giuly (Larsson, 60') i Eto'o.
Gols: 0-1, Eto'o (10')
 1-1, Yeste (13')

Jornada: 10 **Data: 06/11/2004** **Partit: FC Barcelona 2 - Deportivo 1**
26 punts de 30: registres de rècord
FC Barcelona: Victor Valdés; Belletti (Gerard, 90'), Oleguer, Puyol, Gio; Márquez; Xavi, Deco; Ronaldinho, Giuly (Iniesta, 71') i Eto'o (Larsson, 80').
Deportivo de La Corunya: Molina; Manuel Pablo, Romero, Pablo Amo, Capdevila; Sergio, Fran (Changui, 85'), Scaloni, Munitis; Valerón (Victor, 68') i Tristán (Luque, 58').
Gols: 0-1, Fran (7'); 1-1, Xavi (22'); 2-1, Eto'o (34')

Jornada: 14
Data: 04/12/2004
Partit: FC Barcelona 4 - Màlaga 0
Superioritat absoluta al Camp Nou
FC Barcelona: Victor Valdés, Oleguer (Messi, 81'), Puyol (Navarro, 85'), Belletti, Gio (Sylvinho, 74'); Márquez, Xavi, Deco, Ronaldinho, Iniesta i Eto'o.
Màlaga: Calatayud, Litos, Juanito (Wanchope 57'), Alexis, Fernando Sanz; Iznata, Miguel Àngel, Juan Rodríguez, Manu (Duda, 31); Edgar (Esteban, 48) i Amoroso.
Gols: 1-0, Eto'o (24')
 2-0, Deco (28')
 3-0, Iniesta (71')
 4-0, Eto'o (90')

Jornada: 15
Data: 11/12/2004
Partit: Albacete 1 - FC Barcelona 2
Un golàs de Xavi salva els tres punts
Albacete: Gaspercic; Oscar Montiel, Gaspar, Rubén, Peña; David Sánchez, Redondo (Francisco, 72'), Siviero, Mikel; Mark González i Pacheco.
FC Barcelona: Victor Valdés; Oleguer, Puyol, Damià (Messi, 90'), Gio; Márquez (Rodri, 89'), Xavi, Deco, Ronaldinho (Sylvinho, 89'), Iniesta i Eto'o.
Gols: 0-1, Iniesta (1')
 1-1, Mark González (73')
 1-2, Xavi (80')

Jornada: 16 **Data: 18/12/2004**
Partit: FC Barcelona 1 - València 1
Quan l'empat té gust a victòria
FC Barcelona: Victor Valdés, Oleguer, Puyol, Belletti, Gio; Márquez, Xavi (Rubén, 73'), Deco, Ronaldinho, Iniesta i Eto'o.
València: Cañizares, Moretti, Caneira, Navarro, Curro Torres; Baraja, Marchena, Fiore (Aimar, 85'), Angulo; Vicente (Xisco, 88') i Corradi.
Gols: 0-1, Fiore (63'); 1-1, Ronaldinho (78')

Jornada: 17
Data: 21/12/2004
Partit: FC Barcelona 2 - Llevant 1
Bon Nadal amb un gol d'Eto'o a última hora
FC Barcelona: Rubén, Oleguer, Puyol, Belletti, Gio; Xavi, Iniesta, Deco, Ronaldinho, Damià (Messi, 58') i Eto'o.
Llevant: Mora, Alexis, Pinillos, Descarga, Culebras; Rivera, Celestini, Nacho (Camacho, 73'); Manchev (Sergio García, 63'), Jofre i Ettien (Juanma, 83').
Gols: 1-0, Deco (35')
 1-1, Jofre (60')
 2-1, Eto'o (86')

Jornada: 18 **Data: 09/01/2005**

Partit: Vila-Real 3 - FC Barcelona 0

L'any comença amb derrota

Vila-Real: Reina, Javi Venta, Gonzalo Rodríguez, Peña; Josico, Armando Sa, Héctor Font, Marcos Senna, Riquelme (Arzo, 89'); Guayre (Jose Mari, 69') i Forlán.
FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer, Puyol, Damià (Iniesta, 56'), Sylvinho; Márquez, Xavi, Deco; Giuly, Ronaldinho i Eto'o.
Gols: 1-0, Forlán (30'); 2-0, Gonzalo Rodríguez (47'); 3-0, Forlán (86')

Jornada: 19 **Data: 16/01/2005**

Partit: FC Barcelona 1 - Reial Societat 0

Eto'o torna a decidir

FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer (Sylvinho 60'), Puyol, Belletti, Gio; Márquez, Xavi, Iniesta; Ronaldinho, Giuly i Eto'o.
Reial Societat: Riesgo, Luiz Alberto, Labaka, Garrido, Aitor; Aranburu, Gabilondo (Uranga, 78'), Alkiza (Larrea, 85'), Alonso, Prieto i Kovacevic (Nihat, 68').
Gols: 1-0, Eto'o (80')

Jornada: 20

Data: 22/01/2005

Partit: FC Barcelona 3 - Ràcing 0

Els cracs resolen

FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer, Puyol (Sylvinho, 54'), Belletti, Gio; Márquez, Xavi, Deco; Ronaldinho, Giuly (Iniesta, 72') i Eto'o (Gerard, 81').
Ràcing de Santander: Dudu Auate, Regragui, Oriol, Juanma, Moratón; Regueiro, Torrado, Anderson, Javi Guerrero; Benayoun (Morán, 75') i David Aganzo (Arizmendi, 55').
Gols: 1-0, Eto'o (7')
 2-0, Ronaldinho (73')
 3-0, Deco (76')

Jornada: 21

Data: 29/01/2005

Partit: Sevilla 0 - FC Barcelona 4

Cop d'efecte i debut d'Albertini

Sevilla: Esteban, Sergio Ramos (Navas, 59'), Alfaro, David, Renato; Alves, Ocio (Puerta, 71'), Martí, Adriano (Carlitos, 62'); Julio, Baptista i Antoñito.
FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer, Puyol, Belletti (Albertini, 45'), Sylvinho; Márquez, Xavi, Deco; Ronaldinho (Gerard, 85'), Giuly (Iniesta, 76') i Eto'o.
Gols: 0-1, Eto'o (48')
 0-2, Baptista (pp) (55')
 0-3, Ronaldinho (58')
 0-4, Giuly (73')

Jornada: 22

Data: 06/02/2005

Partit: FC Barcelona 0 - A. de Madrid 2

Primera derrota al Camp Nou

FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer (Maxi, 76'), Puyol, Belletti, Gio; Márquez (Albertini, 45'), Xavi, Deco; Ronaldinho, Giuly (Iniesta, 62') i Eto'o.
Atlètic de Madrid: Leo Franco, Molinero, Perea, Pablo, Aguilera (Sergi, 45'); Colsa (Raúl Medina 78'), Sosa, Antonio López; Ibagaza, Gronkjaer (Jorge, 85') i Torres.
Gols: 0-1, Torres (1')
 0-2, Torres (92')

Jornada: 29 **Data: 19/03/2005**

Partit: Deportivo 0 - FC Barcelona 1

Pas de gegant a Riazor

Deportivo: Munua, Scaloni, Andrade, Coloccini, Romero; Mauro Silva (Duscher, 70'), Sergio (Fran, 57'), Víctor (Munitis, 64'); Valerón, Luque i Diego Tristán.
FC Barcelona: Víctor Valdés, Puyol, Oleguer, Sylvinho, Belletti; Xavi, Deco, Márquez; Ronaldinho (Iniesta, 67'), Giuly (Gerard, 55') i Eto'o (Maxi, 92').
Gols: 0-1, Giuly (10')

Jornada: 27

Data: 05/03/2005

Partit: Osasuna 0 - FC Barcelona 1

Eto'o i Valdés donen tres punts vitals

Osasuna: Elía, Clavero, Cuéllar, Cruchaga, Ortiz (Valdo, 54' - David López, 68'); Puñal, Exposito, Morales, Aloisi (Webo, 54'), Muñoz i Delporte.
FC Barcelona: Víctor Valdés, Puyol, Oleguer, Sylvinho, Belletti; Xavi, Deco, Márquez (Gerard, 46'); Ronaldinho, Iniesta i Eto'o.
Gols: 0-1, Eto'o (39')

Jornada: 28

Data: 12/03/2005

Partit: FC Barcelona 2 - Athletic Club 0

Solvència després de l'adéu europeu

FC Barcelona: Víctor Valdés, Puyol, Oleguer, Sylvinho, Belletti; Xavi, Deco (Iniesta, 65'), Márquez (Albertini, 65'); Ronaldinho, Giuly i Eto'o (Maxi, 77').
Athletic Club: Aranzubia, Javi González (Llorente, 45'), Luis Prieto, Lacruz, Murillo, Del Horno, Gurpegui (Tiko, 61'), Orbaiz, Iraola, Ezquerro i Etxebarria (Guerrero, 79').
Gols: 1-0, Deco (20')
 2-0, Giuly (38')

Jornada: 33 **Data: 24/04/2005**

Partit: Màlaga 0 - FC Barcelona 4

Golejada per convicció

Màlaga: Arnau, Gerardo, César Navas, Fernando Sanz, Valcarce (Tote, 71'); Juanito, Amoroso, 51'), Romero (Manu, 66') Miguel Ángel, Juan Rodríguez; Baiano i Duda.
FC Barcelona: Víctor Valdés, Puyol, Oleguer, Gio, Belletti; Xavi (Gerard, 74'), Iniesta (Sylvinho, 69'), Deco; Ronaldinho, Giuly i Eto'o (Motta, 58').
Gols: 0-1, Oleguer (21'); 0-2, Giuly (33'); 0-3, Giuly (68'); 0-4, Gerard (89')

Jornada: 34 **Data: 01/05/2005**

Partit: FC Barcelona 2 - Albacete 0

Messi segella el triomf en una tarda de nervis

FC Barcelona: Víctor Valdés, Belletti, Puyol, Oleguer, Gio; Márquez (Motta, 61'), Iniesta, Deco; Ronaldinho, Giuly i Eto'o (Messi, 87').
Albacete: Valbuena, Gaspar, Santi, Agus, Mingo; Jaime, Viaud, Francisco Iván Díaz, 68'), Pacheco (Peralta, 86'), Peña i Mark González (Rubén, 79').
Gols: 1-0, Eto'o (66'); 2-0, Messi (90')

Jornada: 35

Data: 08/05/2005

Partit: València 0 - FC Barcelona 2

Ronaldinho i Eto'o deixen el Barça a un pas del títol

València: Palop, Caneira (Angulo, 52'), Ayala, Marchena, Carboni; Albelda, Fabio Aurelio, Sissoko; Vicente, Aimar (Mista, 75') i Di Vaio (Rufete, 68').
FC Barcelona: Víctor Valdés, Belletti (Motta, 68'), Puyol, Oleguer, Gio; Márquez Xavi, Deco; Ronaldinho, Giuly (Iniesta, 79') i Eto'o.
Gols: 0-1, Ronaldinho (28')
 0-2, Eto'o (30')

Jornada: 23
Data: 12/02/2005
Partit: Saragossa 1 - FC Barcelona 4

Fora dubtes: reacció de líder a la Romareda

Saragossa: Rubén, Ponzio, Alvaro, Milito, Toledo; Generelo (Javi Moreno, 28'), Movilla (Drulic, 81'), Zapater, Cani (Soriano, 81); Savio i Galleti.

FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer, Puyol, Belletti, Gio (Sylvinho, 74'); Márquez (Gerard, 80'), Xavi, Deco; Ronaldinho, Giuly (Iniesta, 60') i Eto'o.

Gols: 0-1, Toledo (pp) (1')
 0-2, Giuly (29')
 0-3, Eto'o (38')
 1-3, Galleti (62')
 1-4, Márquez (71')

Jornada: 24 **Data: 19/02/2005**

Partit: FC Barcelona 2 - Mallorca 0

Deco també decideix

FC Barcelona: Víctor Valdés, Márquez, Puyol, Belletti, Gio (Sylvinho, 72'); Albertini, Xavi (Iniesta, 61'), Deco; Ronaldinho, Giuly (Gerard, 79') i Eto'o.

Mallorca: Moyá, Ramis, Ballesteros, Iuliano, Poli; Campano (Melo, 60'), Pereyra, De los Santos, Tuni (Correa, 64'); Arango i Luis García (Okubo, 70').

Gols: 1-0, Deco (16'); 2-0, Deco (56')

Jornada: 25 **Data: 26/02/2005**

Partit: Numància 1 - FC Barcelona 1

Un punt sobre gel

Numància: Juanma, Juanpa, Pignol, Otxoa, Tarantino, Pablo Sanz (Palacios, 80'), Graff, Velasco, Merino (Tevenet, 69'), Juanlu (González, 75') i Miguel.

FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer, Puyol, Belletti (Albertini, 34'), Sylvinho; Márquez, Xavi, Deco; Ronaldinho (Maxi, 73'), Giuly (Iniesta, 52') i Eto'o.

Gols: 1-0, Juanlu (45'); 1-1, Márquez (46')

Jornada: 26 **Data: 01/03/2005**

Partit: FC Barcelona 0 - Espanyol 0

El Barça topa amb Kameni

FC Barcelona: Víctor Valdés, Márquez, Puyol, Oleguer, Gio (Sylvinho, 74'); Gerard (Belletti, 46'), Xavi, Deco; Ronaldinho, Maxi (Iniesta, 46') i Eto'o.

Espanyol: Kameni, Ibarra, Lopo, Soldevilla, David García; Ito, Fredson, Jarque, Maxi Rodríguez (Morales, 88'), Oscar Serrano (Domi, 63') i Dani (Corominas, 78')

Jornada: 30

Data: 03/04/2005

Partit: FC Barcelona 3 - Betis 3

Gio salva un punt d'or a l'últim segon

FC Barcelona: Víctor Valdés, F. Navarro, Oleguer, Sylvinho, Belletti; Xavi (Gio, 75'), Deco, Gerard (Maxi, 46'); Ronaldinho, Giuly (Iniesta, 63') i Eto'o.

Betis: Doblas, Melli, Juanito (Cañas, 75'), Rivas, Luis Fernández (Varela, 46'); Arzu, Assunção, Joaquín, Edu; Fernando (Lembo, 18') i Oliveira.

Gols: 0-1, Joaquín (11')
 1-1, Eto'o (15')
 1-3, Oliveira (39')
 1-3, Joaquín (62')
 2-3, Eto'o (82')
 3-3, Gio (90')

Jornada: 31 **Data: 10/04/2005**

Partit: Reial Madrid 4 - FC Barcelona 2

Bon joc sense encert

Reial Madrid: Casillas, Roberto Carlos, Pavón, Helguera, Salgado; Gravesen, Beckham, Zidane (Celades, 87'); Raúl (Solari, 85'), Owen (Figo, 80') i Ronaldo.

FC Barcelona: Víctor Valdés, Puyol, Oleguer, Gio, Belletti; Xavi, Iniesta, Márquez; Ronaldinho, Giuly (Maxi, 65') i Eto'o (Damià, 77').

Gols: 1-0, Zidane (7'); 2-0, Ronaldo (20'); 2-1, Eto'o (28'); 3-1, Raúl (46'); 4-1, Owen (65'); 4-2, Ronaldinho (72')

Jornada: 32 **Data: 17/04/2005**

Partit: FC Barcelona 2 - Getafe 0

Sense notícies de la pressió

FC Barcelona: Víctor Valdés, Márquez, Oleguer, Gio, Belletti; Xavi, Iniesta, Deco (Motta, 88'); Ronaldinho, Giuly i Maxi (Messi, 85').

Getafe: Sánchez Broto, Coteló, Pernia, Belenguier, Vivar Dorado; Nano, Rivas (Kome, 74'), Gabi, Craioveanu (Asen, 56'), Yanguas i Ricky (Yordi, 24').

Gols: 1-0, Ronaldinho (29'); 2-0, Giuly (55')

Jornada: 36

Data: 14/05/2005

Partit: Llevant 1 - FC Barcelona 1

Campions 6 anys després!

Llevant: Mora, Descarga, Alexis, Jesule, Pinillos, Camacho, Celestini, Ettien (Juanma, 67'), Rivera, Jofre i Congo (Reggi, 77').

FC Barcelona: Víctor Valdés, Oleguer, Puyol, Márquez, Gio (Sylvinho, 56'); Deco, Xavi, Iniesta (Motta, 52'); Ronaldinho, Giuly i Eto'o.

Gols: 1-0, Rivera (34')
 1-1, Eto'o (60')

Jornada: 37 **Data: 22/05/2005** **Partit: FC Barcelona 3 - Vila-real 3**

El Camp Nou celebra la lliga

FC Barcelona: Jorquera; Belletti (Gabri, 73'), Sylvinho, Oleguer, Puyol; Márquez (Edmílson, 46'), Xavi, Deco; Ronaldinho, Giuly (Larsson, 78') i Eto'o.

Vila-real: Reina; Gonzalo, Q. Álvarez, Arruabarrena, Héctor Font (Peña, 73'), Javi Venta, Josico, Sorín (Calleja, 48'), Senna, José Mari (Guayre, 86') i Forlán.

Gols: 0-1, Forlán (16'); 0-2, Forlán (p) (30'); 1-2, Ronaldinho (33'); 2-2, Giuly (36'); 3-2, Giuly (46'); Forlán (69')

Jornada: 38

Data: 29/05/2005

Partit: Reial Societat 0 - FC Barcelona 0

Comiat amb empat

R. Societat: Riesgo; López Rekarte, Labaka, Brechet, Barkero; Alonso, Aranburu, Prieto (Gabilondo, 72'), Karpin (Mladenovic, 89'), Uranga i De Paula.

FC Barcelona: Jorquera; Oleguer, Puyol, Edmílson, F. Navarro; Márquez, Iniesta, Motta (Gabri, 59'); Giuly (Damià, 79'), Eto'o i Sylvinho (Larsson, 45')

**130.000
SOCIS
CAMPIONS**

TEMPORADA 2004-2005

GRÀCIES

Siguem Socis

FCBARCELONA

www.fcbarcelona.com
902 1899 00

BARÇA₅

CAMPIONS DE LA

[Handwritten signatures of FC Barcelona players and staff]

A L L I G A 2004-2005

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI

Telefónica

Estrella Damm

"la Caixa"

A collection of handwritten signatures in black ink, arranged in three rows below the sponsor logos. The signatures are written on a green background that resembles grass. Some of the signatures are clearly legible, including 'Ripol', 'Rondelino', 'Javi', 'Pablo', 'Odu', '15', and 'Pablo', while others are more stylized and difficult to read.

BARÇA

**AL CAMPIÓ
EL QUE ÉS DEL CAMPIÓ:**

**AVE
BARÇA**

38 partits i més de 3.420 minuts d'emoció: una Lliga més que merescuda, on s'havia de jugar fort i guanyar. I tu l'has guanyada amb ells. Enhorabona, campions.

**Web d'apostes
esportives
autoritzada pel:**

betandwin
●com

APOSTES ESPORTIVES A INTERNET

"TORNA LA IL·LUSIÓ"

Respira optimisme. Però ja ho feia abans que l'equip guanyés la lliga. Aquest optimisme el fonamenta en el treball i la confiança plena en el cercle virtuós que va prometre. El club s'està retrobant amb la seva història més exitosa i recupera impuls i il·lusió en tots els àmbits. Per seguir aspirant al màxim, per ser més forts, el president del club demana la unitat i la confiança de tots.

■ TEXT: Antoni Aira | FOTOS: Miguel Ruiz

El club ha recuperat la complicitat amb els socis i els aficionats? Com ha influït la trajectòria del primer equip de futbol en aquest retrobament?

Crec que ho hem aconseguit i el paper de l'equip, amb els tècnics al capdavant, ha estat fonamental perquè els barcelonistes es retrobin amb la seva història més exitosa. A més de guanyar, hem jugat bé. El Barça ha estat la referència i l'admiració de tot el món del futbol. Això fa, efectivament, que avui els barcelonistes ens sentim orgullosos dels nostres jugadors, dels tècnics i, en definitiva, del nostre club.

Què significa aquesta lliga per al Barça com a institució i per als seus socis i aficionats, després d'aquests últims anys sense títols?

La victòria també és la conseqüència d'un projecte que es va definir fent servir la famosa imatge del cercle virtuós. Invertint en el projecte esportiu s'ha pogut recuperar la situació econòmica cap al superàvit. A més, el sanejament de l'economia i les finances del club també s'han redreçat. Socialment, que el projecte esportiu hagi funcionat ha facilitat que els socis i els aficionats tornin a estar orgullosament il·lusionats amb aquest nou Barça. Això fa que participin, que la base de la massa social continuï creixent, que el Barça sigui un club que és requerit i respectat a tot arreu. Tornem a ser una referència. I ens en sortim sense renunciar a tot allò que vol dir ser més que un club. Més enllà de l'èxit esportiu que ens projecta al món, hem fet que la força social del Barça tingui presència a tot arreu. De fet, fins i tot hem pogut desenvolupar programes solidaris i de caràcter humanitari que han incidit en la vessant més cívica de l'entitat.

El cercle virtuós que proposava la seva candidatura ha rutilat?

Va pel bon camí. El canvi que el soci va aprovar majoritàriament a les urnes i que l'actual Junta directiva representa no és estàtic, sinó dinàmic.

És un procés que es va iniciar la primera temporada, quan es va fer molta feina de portes endins, per ordenar el club en tots els seus estaments i àrees de treball. També es va fer un esforç important pel què fa a la presència i el respecte institucional que es mereix l'entitat. I esportivament es van cimentar els fonaments del que avui és un equip consolidat, amb un títol de lliga. Tot plegat ens fa pensar que tenim un equip amb garanties per a tres o quatre anys, sobretot pel que fa al sistema, al concepte de joc i als jugadors. Els nostres futbolistes tenen una edat idònia per complir una etapa que espero que sigui plena d'èxits.

Per aquesta temporada ens vam marcar guanyar un títol i això s'ha complert. Però permeti'm un apunt bàsic, que cohesiona i dóna sentit al projecte. El que s'ha fet i el que estem aconseguint és mèrit de tot el barcelonisme. Els uns, perquè hem tingut la dedicació i la força per tirar endavant un projecte, i els altres, per la il·lusió, la confiança, també la comprensió, que han demostrat en aquest procés. Els socis, amb un suport actiu o una conformitat discreta, han fet possible que ara puguem gaudir d'aquests moments d'èxit esportiu.

Ha tornat la il·lusió?

Sí, ho hem aconseguit. Però prèviament hi ha hagut una demostració col·lectiva de responsabilitat. A mi m'agrada pensar que aquesta victòria ha estat una victòria de la responsabilitat, sobretot per part de les persones que han actuat amb sentit de respecte cap a institució. L'eslògan de *Primer, el Barça* ha estat acomplert.

Vostè és un defensor actiu dels valors de l'esport. L'actual plantilla també és campiona en aquest terreny?

Els jugadors que han guanyat la lliga també ens han fet líders en la manifestació dels valors que han de formar part de l'esport. Valors que fan referència a qüestions cíviques i ciutadanes. Si fem una repassada a l'actitud dels nostres esportistes i a la

dels tècnics del primer equip, observem que en les seves actuacions públiques i privades han fet bandera dels valors que històricament el Barça ha representat. Han demostrat companyonia, respecte, solidaritat, integració, esportivitat, catalanitat, civisme. Si ens parem a pensar, trobem molts exemples d'una humanitat sorprenent. Ens han demostrat que a més de jugadors són persones, i això fa molt de bé a la institució.

Parlem de l'afició. També ha estat campiona en civisme? L'aposta per la no violència a l'esport sembla que està donant els seus fruits.

L'afició, sobretot, el que ha demostrat és que amb la seva participació ha estat un dels factors determinants perquè guanyéssim aquesta lliga. De fet, han participat a tots els nivells. La massa social ha augmentat, la mitjana d'assistència a l'estadi s'ha situat en uns nivells molt alts, el camp es torna a omplir. I després també han tingut una gran confiança i comprensió en moltes fases del campionat. Recordo moments delicats, com quan l'equip va quedar eliminat de la Lliga de Campions. Malgrat això l'estadi s'omplia i la gent seguia animant, fent costat l'equip des del primer minut. Aquesta complicitat es percep i a la vegada ens demostra que els barcelonistes tenien un desig enorme de recuperar una dinàmica d'èxits esportius. I la veritat, entre tots, ho hem aconseguit.

Està satisfet amb la feina que aquesta temporada s'ha fet des de l'entitat?

Li puc assegurar, amb tota la convicció del món, i la satisfacció d'haver guanyat la lliga, que s'ha treballat molt fort i que, com ens vam comprometre, estem dedicant els millors anys de la nostra vida al Barça. I ho estem fent amb molta responsabilitat. A tots els directius i els executius del club els exigeixo maduresa, responsabilitat, sentit comú, esperit de sacrifici, voluntat de servei, respecte i sentit d'equip. Perquè és molt important que actuem tots units, com diu el Cant

TEST BLAUGRANA

Com a president, per ajudar el club a consolidar aquesta progressió positiva, què demanaria de cara la pròxima temporada:

A l'afició: confiança i complicitat

Als jugadors: compromís i esperit d'equip

Als mitjans de comunicació: objectivitat i rigor

A la Junta directiva: sentit de la responsabilitat

del Barça. I això va tant pels que participen d'aquesta filosofia com pels que no, als qui ningú obliga a formar part d'aquest projecte. Ho dic amb tot el respecte. Però és que en el nostre col·lectiu difícilment hi pot tenir cabuda aquell que no sap treballar en equip. Hi ha gent amb molta experiència en aquest món que m'ha insistit en aquesta idea: si volem que un equip aconsegueixi èxits -i també penso en la Lliga de Campions-, la unitat és molt important.

Sovint es diu que si la pilota entra, tot va bé, i que quan la pilota no vol entrar, la resta no compta.

Hem tingut l'encert i la sort de guanyar i és cert que quan es guanya tot té reciprocitat. Estem rebent moltes peticions d'altres clubs per conèixer el nostre sistema de gestió, professional i innovador. Ha estat una aposta de canvi, una entrada d'aire fresc que ha remogut estructures i que ha creat una nova manera de fer. El títol de lliga ens ha donat la credibilitat i el segell de qualitat del projecte que defensem i que portarem a terme fins que els socis ho creguin oportú. A més, la gestió que hem fet i estem fent a tots els nivells ens fa preveure que arribarem a una situació de bonança econòmica que farà que els socis i abonats la puguin gaudir. Això també s'ha de valorar. La memòria és fràgil i és bo no perdre de vista la situació esportiva i econòmica que vam heretar, que era molt delicada. Es van haver de prendre decisions amb coratge i sense marge d'error. La confiança de la gent en un nou projecte ha donat uns bons resultats. Ara més que mai cal fer confiança, perquè el que hem fet és mèrit de tots i aquesta és la nostra força ■

REIS D'EUROPA

El Barça ja té 25 Copes d'Europa. Aquest mes de maig se n'han guanyat dues més. Una, la d'handbol, a casa, al Palau, en una final apassionant. La segona, la d'hoquei patins. Coratge i talent en la Final a quatre que s'ha jugat a Reus. Aquest '25' és el reconeixement a una trajectòria, és el premi a la diversitat competitiva de la institució i, també, a la feina de la temporada. Arribar al títol número 25 és un èxit col·lectiu. Campions d'Europa a la pista, al camp i a la graderia.

■ TEXTOS: Andrea Balducci

FOTOS: J. P. Rodríguez / A. García i CDB

La samarreta blaugrana i l'escut de Barça són presents no només al futbol, sinó també en altres disciplines esportives. Hi ha diversos clubs de futbol europeus que tenen presència en altres esports, però no n'hi ha cap amb tants equips professionals que juguin al màxim nivell continental com el FC Barcelona. Els fets i els números així ho demostren. El Barça ha estat, com cap altre, 25 vegades campió d'Europa.

L'èxit més sonat de la història del club és la Copa d'Europa de futbol, aconseguida a Wembley aquell capvespre del 20 de maig del 1992. Però hi ha 24 grans èxits més que corresponen a la resta de les seccions professionals del club: una de bàsquet —es va guanyar en la final a quatre del Palau Sant Jordi, a Barcelona—, set d'handbol i setze d'hoquei patins. Des de la primera corona europea, que la secció d'hoquei patins va guanyar la temporada 1972-73, els aficionats del Barça han celebrat intensament tots els títols. El segon gran cicle blaugrana —en un repàs estricto en l'or-

dre cronològic-, parla d'handbol i de les gestes del 'Dream Team', que des de l'any 1995 fins al 2000 ho va guanyar pràcticament tot. Aquell equip, entrenat per Valero Rivera, va dominar Europa amb autoritat. Van ser anys d'un espectacle molt vistós i de grans remuntades al Palau Blaugrana. Aquell 'Dream Team' estava format per jugadors com Masip, Svensson, Guijosa, Urdangarin, O'Callaghan, Ortega, Xepkin i Barrufet —que, per cert, serà el capità del Barça Cifec fins al juny del 2008. Però l'equip d'hoquei patins no n'ha tingut mai prou. Quinze anys després, amb una nova generació de jugadors i amb Carlos Figuerola a la banqueta recollint el testimoni de Lorente, el fil dels èxits s'ha reprès. De les sis darreres edicions de la Lliga Europea, el FC Barcelona n'ha guanyat cinc. El Porto, convertit en el principal competidor dels últims anys, ha caigut davant els blaugranes de la mateixa manera que també ho han fet el Liceo de la Corunya o el Barcelos portuguès.

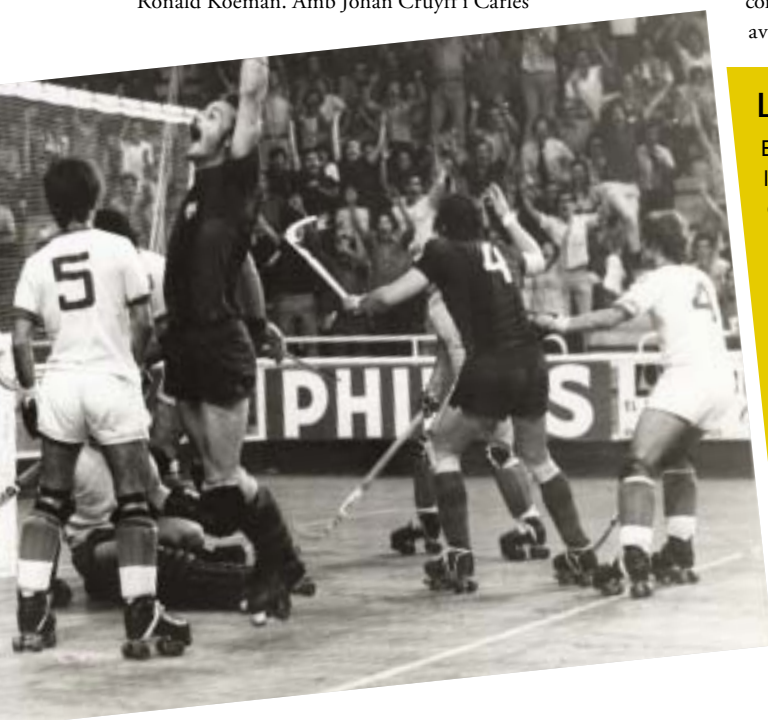

Wembley per sempre i glòria al Palau

Al Palau Blaugrana s'han 'cuinat' 24 de les 25 Copes d'Europa del club. La que fa vint-i-cinc és la de futbol, la de Wembley, en la primavera de l'any olímpic. És la final del 20 de maig del 92, la que es va jugar contra el Sampdoria de Gènova en un estadi londinenc que la febre de la modernitat ha enderrocat. És la nit del cacau de Ronald Koeman. Amb Johan Cruyff i Carles

Rexach a la banqueta, el barcelonisme va arxivar les 'urgències històriques' que un dia va denunciar César Luis Menotti. Parlar de l'equip de Wembley és parlar dels Laudrup, Stóitxkov, Begiristain, Bakero o Zubizarreta, i d'un equip que unànimement va ser considerat com el 'Dream Team' del futbol. En aquest 2005, el repte de Rijkaard, Ronaldinho, Eto'o, Deco, Puyol, Xavi i companyia és recollir el més aviat possible el seu testi-

moni i compartir amb l'afició del Barça la segona Lliga de campions de la seva història. En la dècada dels 90, el Barça de bàsquet va acaronar en diverses ocasions el cim continental. La primera Eurolliga no va arribar fins l'any 2003, quan el FC Barcelona es va coronar 'rei d'Europa' al Palau Sant Jordi. Els protagonistes d'aquella històrica temporada –també es va guanyar la Lliga ACB i la Copa del Rei– van ser Dejan Bodiroga, Gregor Fucka, Juan Carlos Navarro, Roberto Dueñas, Ro-

La primera copa d'Europa

El Barça d'hoquei patins va guanyar la primera Copa d'Europa a la temporada 1972-73. A la final, els jugadors de Josep Lorente es van imposar al Benfica, guanyant el partit d'anada al Palau per 5 gols a 3 i empatant a 7 gols el partit de tornada, que es va jugar a Portugal. El capità d'aquell equip era el Manel Chércoles i en la plantilla també hi destacaven jugadors com el Ramón Pons, el Joan Vila, el Joan Brasal o el Jordi Villacorta. Des d'aleshores s'han viscut tres cicles triomfals, molt espectaculars. La mateixa secció d'hoquei patins, amb Josep Lorente a la banqueta, va encadenar vuit títols consecutius. Un domini ple. De l'any 1977 fins al 1985. En aquell equip hi jugava pràcticament la selecció mundial formada pels Torres, Centell, Vilapuig, Villacorta, Pauls, Trullols i els germans Torner. Als millors equips europeus de l'època –catalans, portuguesos i italians– els va ser impossible aturar aquell Barça.

Els tècnics campions d'Europa

Josep Lorente - 10 títols

Un gran psicòleg i un tècnic inigualable. Va revolucionar l'equip, va apostar per la gent de la casa i ho va guanyar tot amb una barreja equilibrada entre jugadors joves i veterans. Un

càrrec honorífic a la secció manté viu l'homenatge del club al primer tècnic campió d'Europa.

Valero Rivera - 6 títols

20 anys a la banqueta, 70 títols guanyats. Va dissenyar i gestionar un grup d'altíssim nivell. Valero va ser exigent i va saber treure el màxim rendiment dels seus jugadors, amb un

compromís molt fort de respecte a una sèrie de valors fonamentals com el sentit col·lectiu.

Carlos Figueroa - 6 títols

En els seus deu anys al capdavant de l'equip ha gestionat des dels bons resultats una constel·lació d'estrelles. Atreviment en el joc i el ritme adequat en el relleu generacional.

Els seus mètodes de treball, basats en la tenacitat, s'han traduït en uns resultats brillants.

Johan Cruyff - 1 títol

Un símbol del barcelonisme. Com a jugador va ser el 'profeta del gol'. Com a entrenador va canviar la història, encadenant un cicle victoriós sense precedents. L'espectacle va ser la base de

l'èxit. "Sortiu i passeu-ho bé" és la frase que sintetitza una època i l'aposta pel joc ofensiu.

Xesco Espar - 1 títol

S'ha proclamat campió d'Europa en la seva primera temporada com a entrenador del Barça d'handbol. És un innovador. Ha sabut treure a l'equip el màxim rendiment a base de moltes

hores de treball i d'una gran psicologia. Mai oblidarà la final amb el BM Ciudad Real.

Svetislav Pesic - 1 títol

Va arribar a Barcelona avalat per l'èxit amb la selecció de Sèrbia i Montenegro al Mundial d'Indianapolis. El seu sistema es basava en la disciplina. Va fer que l'equip visqués les 24

hores del dia pendent del bàsquet. Va guanyar el títol que faltava: el de campions d'Europa.

Els blaugranes amb més Copes d'Europa

L'hoquei patins domina amb autoritat el rànquing de jugadors blaugranes amb més Copes d'Europa. Jordi Vilapuig i Sergi Centell van guanyar 9 vegades la Copa d'Europa. Formaven part d'un equip de llegenda i els números ho reflecteixen. Vilapuig era un jugador cerebral, amb una mentalitat guanyadora poc habitual. A Centell, avui encara se'l recorda pel seu instint goleador, amb un gran xut de pala i un temperament que el va fer únic. Amb 7 títols hi trobem el gran capità de la

secció d'hoquei, el Jordi Villacorta, o el que és el mateix, la imatge més nítida del líder natural. David Barrufet i Xavi O'Callaghan també ocupen un lloc d'honor entre els campions europeus del club. O'Callaghan deixa l'handbol i encara és hora que les pistes coneguin un jugador amb tanta intel·ligència. I Barrufet és el porter del Dream Team d'handbol i l'únic jugador d'aquell equip que es manté en actiu al club. Si analitzem el llistat d'esportistes del FC Barcelona, amb 6 Copes d'Europa hi trobem

drigo De la Fuente i Nacho Rodríguez, entre d'altres, amb el serbi Svetislav Pesic a la banqueta. Després d'una gran trajectòria, van dominar amb autoritat la Final a quatre de Barcelona imposant-se en la semifinal al TSKA de Moscou, i derrotant el Benetton de Treviso a la final.

Xesco Espar, l'aglutinador de voluntats

Iker Romero ja ho va dir: "aquest equip es mereix tres lligues de campions. En aquesta temporada les gestes del Barça-Cifec han acabat fent embogir els seguidors del Palau, i fins i tot han provocat l'interès de molta gent que fins ara no havia tingut cap curiositat per l'handbol. L'èxit de l'equip que entrena Xesco Espar va més enllà de l'àmbit estrictament esportiu. Al darrere també s'hi amaga com s'ha treballat l'aspecte humà i el col·lectiu. L'entorn de l'handbol europeu ha canviat molt en els últims anys. S'ha disparat la competència. Equips com el Portland San Antonio, nou campió de Lliga, el potentíssim THW Kiel alemany, l'RK Celje, campió d'Europa en la temporada 2003-04, i el BM Ciudad Real, per molts considerat com una gran selecció mundial. Aquesta temporada, superant unes eliminatòries tan emocionants com complicades, el Barça-Cifec ha eliminat un darrere l'altre aquests quatre equips i s'ha proclamat novament campió d'Europa. Una vegada més la complicitat del Palau ha estat bàsica per aconseguir l'èxit europeu. El partit de tornada de la final contra el BM Ciudad Real n'és un exemple contundent.

La unió del vestidor és una altra de les claus d'aquest èxit. La psicologia del nou tècnic ha estat fonamental a l'hora de motivar un col·lectiu que està format per jugadors d'un alt nivell competitiu i a la vegada d'un excepcional nivell humà. Repassant el rendiment d'aquests jugadors a la pista, tots han tingut una aportació decisiva. A la porteria, dos autèntics campions. Amb el capità David Barrufet i Dejan Peric, un porteràs que ara fa un any ja va ser campió d'Europa amb

el Celje. El basc Iker Romero, reconvertit a central, ha liderat l'equip, ha marcat la diferència, i en un altre cop de talent, va transformar un penal de rosca a les acaballes de la final, atreviment que va assegurar el títol.

En la pel·lícula d'aquest equip campió també hi trobem els llançaments de Laszlo Nagy o Jerôme Fernández des de la primera línia, i la feina del pivot serbi Dragan Skrbic, determinant en els moments més delicats. Els jugadors més joves, com el Víctor Tomàs, també han fet una feina molt important, responen positivament quan se'ls ha demanat maduresa.

Carles Trullols, per a molts, el millor porter d'hoquei patins del món de tots els temps; Joaquim Pauls, símbol de l'hoquei dels 80; Ricardo Torres, un altre jugador d'hoquei caracteritzat per la força; Alberto Borregán i 'Negro' Páez, dos que mai es cansen de guanyar i continuen en actiu; Enric Masip, el líder del Dream Team; Iñaki Urdangarin, la sobrietat d'aquell equip; Andrei Xepkin, el secret de l'èxit que aquest juny ho ha deixat definitivament; i Carlos Ortega, el campió amb més murrieria que aquesta temporada també deixa l'alta competició.

L'última de Figueroa

Aquesta temporada la secció d'hoquei patins ha assolit el seu setzè títol de campió d'Europa. Per bé que, de portes en fora del vestidor, pugui semblar que els jugadors estan acostumats a guanyar, el cert és que cada victòria té un valor incalculable. Aquesta temporada també perquè el triomf s'ha aconseguit després de superar tota mena d'adversitats. L'equip de Carlos Figueroa ha guanyat la Final a quatre que s'ha jugat a Reus, una ciutat amb moltíssima tradició en aquest esport, que viu l'hoquei apassionadament. El Barça-Excelent

va superar l'equip amfitrió a la semifinal, en un partit ple d'alternatives que no es va resoldre fins a la pròrroga (5-4). I a la final, també molt disputada, el FC Barcelona va derrotar el Porto (3-2).

És un final d'etapa molt brillant per al tècnic Carlos Figueroa, que en la dècada que ha dirigit l'equip ha aconseguit sis títols continentals. Però aquesta Copa d'Europa és moltes més coses. Per exemple, una altra victòria per al 'Negro Páez' -aquesta temporada ha estrenat capitania recollint el testimoni del mític Gaby Cairo-, i per als Alberto Borregán, David Páez, Aitor Egorrola, Miquel Masoliver, o Sergi Panadero, una plantilla que respon perfectament en les grans fites. També destaca especialment l'argentí Carlos López, un geni a la pista que ha tingut una aportació determinant en la seva primera temporada com a blaugrana i especialment en la 'Final Four' de Reus. El Barça d'hoquei patins és el gran dominador de la competició europea als últims anys, però tot i així aquesta generació de jugadors manté la motivació i l'exigència, i segueix alimentant el caràcter guanyador que sempre l'ha caracteritzat. És una qüestió de vestidor. S'han anat retirant grans campions com el Gaby Cairo, però el Barça-Excelent es manté al màxim nivell, amb una plantilla que aplega els millors jugadors del món ■

La primera Copa d'Europa de futbol de la història del Barça va coincidir amb l'any olímpic. Aquella victòria davant la Sampdoria de Gènova va acabar amb la malastrugança de les finals de Berna (l'any 1961, els pals en van ser protagonista) i la de Sevilla (el maig de 1986). El bàsquet blaugrana també és campió d'Europa. La temporada 2002-03 es va acabar amb la maledicció de les cinc finals perdudes. L'handbol blaugrana va aconseguir el seu primer títol la temporada 1990-1991, després d'haver perdut la final la temporada anterior. La generació dels Grau, Serrano, Sagalés i un jove Enric Masip va superar el Proleter en una final a doble partit molt emocionant. Després d'aquell èxit, Valero Rivera va tornar al cim europeu en les temporades 1995-96 (final davant l'Elgorriaga Bidasoa); 1996-97, 1997-98 i 1998-99 (superant el Badel Zagreb) i 1999-2000 (campions davant el THW Kiel alemany).

L'equip d'hoquei patins va començar la seva sèrie triomfal a les temporades 1972-73 i 1973-74, amb les finals davant el Benfica i el D.L.Marquis respectivament. Les vuit victòries consecutives van arribar les temporades 1977-78, (davant el Sunday); 1978-79 (Reus Deportiu); 1979-80 (Benfica); 1980-81 (Giovinazzo); 1981-82 (Lodi); 1982-83 (Sentmenat); 1983-84 (Liceo); 1984-85 (Porto). L'onzè títol (1996-97) es va guanyar en una final que es va jugar al Palau davant el Porto, amb un gol decisiu de l'italià

Enrico Mariotti. Els cinc últims títols d'aquesta sèrie corresponen a les temporades 1999-2000 (davant el Porto); 2000-01 (Liceo); 2001-02 (Barcelos); 2003-04 i 2004-05 (superant el Porto).

ELS ALTRES EX

EN SOM HEREUS

Aquesta és la imatge de la continuïtat. Del barcelonisme com a fenomen de transmissió familiar, lliga a lliga. De pares a fills i de fills a néts. Tots en tenim una al cap. Jugador a jugador. Porters, defenses, migcampistes, davanters. Són 105 anys d'història i 17 campionats. El fil de l'èxit que lliga la voluntat de ser i de pertànyer.

■ TEXTOS: Eduard Pujol i Toni Ruiz
FOTOS: Horaci Seguí / Miguel Ruiz
Carles Seguí

La història és un fil. Esprimitxat o enfortit segons l'època, la conjuntura i els resultats. També al FC Barcelona. El futbol és un joc, amb els riscos que se'n deriven. Si la pilota entra: somriures, gols i eufòria. Quan la pilota no entra: cares llargues, decepció i derrota. No hi ha cap història que s'hagi escrit únicament des de l'èxit sostingut, ni mal que duri cent anys. La nostra història, la del Barça, tampoc s'escapa d'aquesta naturalesa.

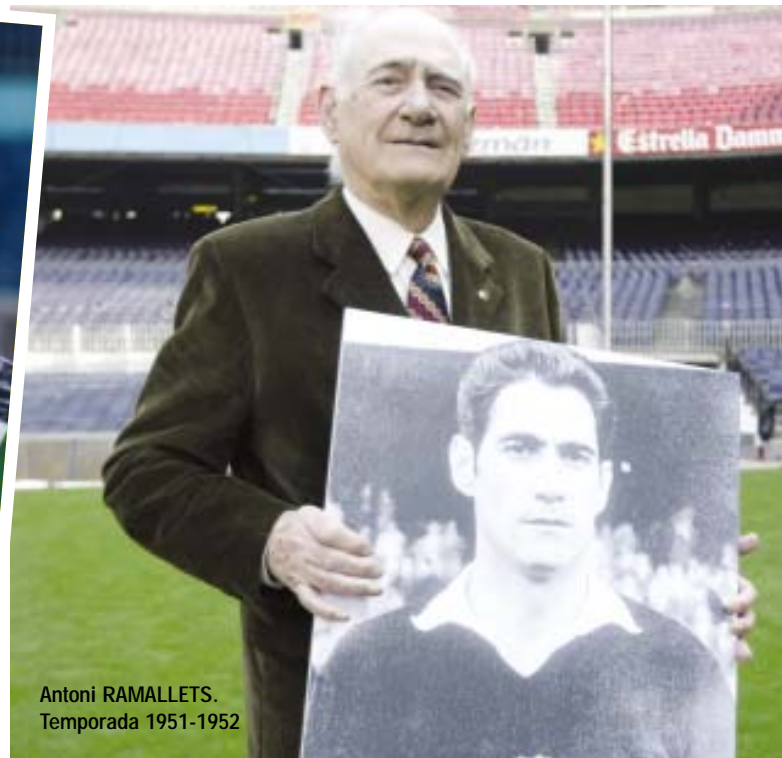
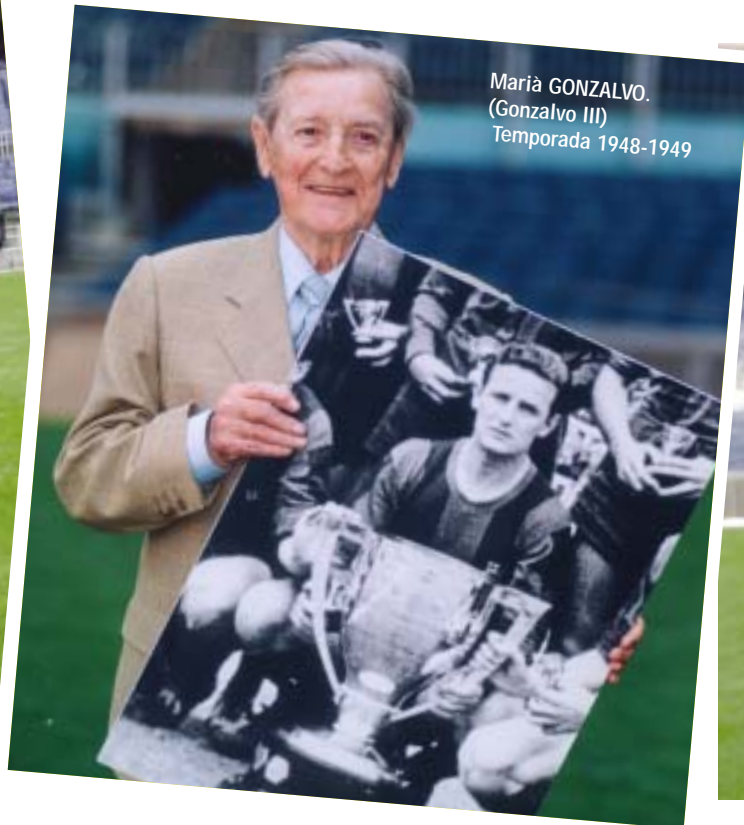
La nit del 14 de maig del 2005 s'ha tornat a tassar la cara amable del futbol. El Barça ha guan-

yat una altra lliga, la que fa 17. Al camp del Llevant, el barcelonisme ha viscut des de l'avui, des del present, una nit especial que amb el temps serà ahir, serà història. Aquesta mateixa sensació és repetida. Abans ja l'havíem viscut fins a 16 vegades. Golejades per acaronar el títol, campionats guanyats a l'últim segon de l'última hora i la victòria. Se n'han guanyat a l'estadi i lluny del Camp Nou. Però guanyar la lliga sempre ens ha fet molt feliços. La victòria és la foto fixa d'un temps, que cadascú interpreta i recorda, com el carnet del Barça, de

manera personal i intransferible. No hi ha una lliga més important que una altra. En tot cas hi ha campionats que íntimament recordem amb més intensitat. Però en la història d'una entitat centenària, la lliga d'avui no es pot entendre sense la d'ahir, o la de més enrere encara.

Conscients d'aquest encadenat històric i emocional, la revista Barça es disposa a reunir a la gespa de l'estadi a un representant de tots els equips que han estat campions de lliga. Per una qüestió generacional, d'edat, de llei de vida, avui ja no hi ha cap jugador viu de la primera lliga, la del 28-

29. Per tant, amb la voluntat de representar tots els equips campions de la història del club, ens disposen a reunir en una foto històrica a 15 futbolistes –i no pas a 16, com correspondria al palmarès de l’entitat– que han format part d’una colla d’equips que, com la plantilla d’aquesta temporada, en el seu dia també van saber guanyar la lliga. És la imatge del retrobament i de la continuïtat.

Campions. Primer la trucada, després la convocatòria i la confirmació. Aquesta vegada no hi ha pissarra, ni roda de premsa. Arriba el dia de la veritat. No hi ha partit, senzillament s’ha programat una sessió de fotos. Són 15 futbolistes triats per l’atzar. Per l’arbitrarietat de la proximitat geogràfica, de la salut o de l’agenda. Són 15 campions que un dia van cridar ‘ja som campions’. Els esperem a la gespa.

Vint minuts abans de l’horari previst comença el degoteig de records, vivències i complicitats. Josep Seguer és el primer. Arriba de l’Hospitalet de l’Infant. En aquesta vila del Baix Ebre els Seguer són una institució. El ‘patetis’ –se’l coneix amb aquest sobrenom–, simbolitza la lliga del 1947-48, la de dos retorns: van tornar els èxits i l’uruguaià Enrique Fernández a la banqueta de Les Corts.

Pocs minuts després l’Antoni Ramallets trepitja la gespa de l’estadi. Té 82 anys i sis lligues. Ha fet cap des de Sant Joan de Mediona i vol saber qui completa la convocatòria a la sessió fotogràfica.

Els equips campions

Temporada 1944-1945

26, Gonzalvo II, Escol; 25, Elías; 24, César; 22, Sans; 20, Curta; 18, Bravo; 17, Raich, Velasco; 14, Valle, Gonzalvo III; 12, Martín; 10, Calvet, Sospedra; 9, Quique; 5, Benito, Rueda; 3 Basilio, Calo, Riba; 1 Seguer, Sierra, Zabalo

Temporada 1947-1948

26, Velasco, Elías, Curta, Basora; 23, Gonzalvo II; 22, Calvet; 21, Gonzalvo III; 20, Seguer; 19, César; 13, Badenes; 11, Navarro II; 9, Valle; 6, Sans, Florencio; 5, Colino, Canals, Periche; 3, Noguera, Da Silva, Escolà, Bravo; 1, Rueda, Amorós

Temporada 1948-1949

26, Curta; 25, Basora, Velasco; 24, César, Seguer; 22, Gonzalvo III; 21, Calvet; 19, Gonzalvo II; 18, Nicolau; 13, Elías; 12, Calo; 10, Sagrera, Florencio; 9, Navarro II; 7, Marco Aurelio; 6, Canal, Noguera; 2, Serratusell, Cerveró; 1, Torra, Ramallets, Virgós

Temporada 1951-1952

30, Biosca; 28, Ramallets; 27, Basora; 25n Gonzalvo III; 24, Seguer, César; 22, Martín, Manchón; 19, Kubala, Aldekoa; 17, Vila; 13, Bosch, Segarra; 11, Calvet; 9, Nicolau; 6, Aloy, Szegedi; 3, Escudero; 2, Brugué, Velasco, Moreno, Tejedor; 1, Ferrer

Temporada 1952-1953

30, Moreno; 29, Bosch; 27, César, Manchón; 26, Basora, Seguer, Ramallets; 25, Flotats; 24, Biosca; 21, Segarra; 12, Kubala, Martín; 10, Hanke; 6, Vila, Brugué; 5, Gonzalvo III; 4, Gràcia, Velasco, Aldekoa; 3, Aloy; 1, Maristany

Temporada 1958-1959

30, Segarra; 28, Ramallets, Tejada; 27, Gràcia, Olivella; 26, Suárez; 23, Evaristo; 22, Rodri; 20, Czibor, Kubala; 19, Gensana; 16, Eulogio Martínez; 10, Ribelles, Vergés; 8, Coll; 7, Flotats; 4, Kocsis; 2, Estrems; 1, Brugué, Hermes Honzález, Villaverde

Nota: nombre de partits jugats i nom del futbolista

Ferran OLIVELLA.
Temporada 1959-1960

Johan CRUYFF. Temporada 1973-1974

Els equips campions

Temporada 1959-1960

28, Gràcia; 27, Ramallets; 26, Rodri; 25, Segarra; 24, Eulogio Martínez, Evaristo; 21, Suárez, Gensana, Olivella; 17, Vergés; 16, Villaverde; 15, Tejada; 13, Kubala; 11, Czibor; 10, Coll; 9, Kocsis; 8, Pinto; 3, Suco, Ribelles, Medrano; 2, Flotats, Brugué; 1, Rifé I

Temporada 1973-1974

34, Asensi, De la Cruz, Juan Carlos, Sotil; 32, Marcial, Rifé; 31, Costas, Torres; 30, Sadurní; 28, Rexach; 26, Cruyff; 22, Gallego; 17, Juanito; 9, Tomé; 4, Cos, Mora; 3, Barrios, Carreño; 2, Laredo; 1, Martí Fillosia, Migueli, Pérez

Temporada 1984-1985

33, Urruti; 32, Alexanko, Migueli, Julio Alberto, Schuster, Archibald; 29, Gerardo, Rojo; 27, Víctor, Carrasco; 22, Calderé; 19, Esteban; 18, Marcos; 16, Clos; 13, Sánchez; 6, Àngel 'Pichi' Alonso; 5, Manolo; 2, Moratalla, Periko Alonso; 1, Abellán, Padilla, Carreras, Aranda, Bueno, Retuerto, Milla, Cristóbal, López-López, Lobo, Martín, Duran

nota: els jugadors marcats amb blau són amateurs que van actuar a la segona jornada per la vaga dels professionals.

Li parlem de Gonzalvo, Manchón, Olivella o Vergés. “Encara vinc cada di-vendres aquí al camp, per fer-la petar”. L’Antoni Ramallets representa la lliga 1951-52. Una temporada mítica, la de les ‘Cinc Copes’.

Mentre Seguer i Ramallets comenten la darrera visita a l’Agrupació de Veterans, és el torn de Josep Valle. Arriba acompanyat pel seu bastó i per la Carme Tormo, inestimable col·laboradora de l’Agrupació. Nascut l’any 1917, Valle és l’exfut-

bolista del club de més edat. Va jugar en l’equip de la segona lliga, la temporada 44-45. Aquell any, amb Josep Samitier a la banqueta, el Barça va començar a trencar l’hegemonia de l’Atlètic Aviación, del Sevilla i de l’Athletic de Bilbao.

A Josep Valle li oferim una cadira per fer més confortable l’espera. Diu que no i comencem a desvelar una de les claus de la tarda: les repro-

José Ramón ALEXANKO.
Temporada 1984-1985

duccions que hem preparat de fotos de tots els jugadors convocats a aquesta sessió fotogràfica. Com si es tractés d'un àlbum de cromos, els campions es retroben amb la seva imatge més blaugrana. Són fotos que es van fer a peu de camp, en dia de partit o de presentació oficial de temporada. Ara cadascú es fotografiarà amb una reproducció de la imatge de la seva època. Valle és el primer. Renuncia al seu bastó. Orgullós mira la càmera.

Pel túnel de vestidors treuen el cap l'Antoni Olivella i el Martí Vergés. Des que van pujar plegats al primer equip senzillament són inseparables. Observen les reproduccions. "Quina planta!", exclama en Vergés. "Mireu quines samarretes", comenta l'Olivella, i afegeix: "quan es trencaven s'havien de cosir. No era com ara". Martí Vergés va guanyar la lliga 1958-59, en els primers temps de l'Helenio Herrera, i Ferran Olivella, la del 59-60, recordada pel doblet -amb lliga i Copa de Fires-, la destitució de l'HH i els problemes econòmics del club arran de la construcció del Camp Nou.

Arriba un altre fora de sèrie. Gonzalvo III, el petit de la nissaga. Dècada i mitja al primer equip

Horaci Seguí. Una càmera, quatre dècades i nou lligues

Ho ha retratat tot. Ha caçat imatges eufòriques, ha immortalitzat derrotes amargues, ha fotografiat 45 anys de la història del FC Barcelona. És l'Horaci Seguí. Nascut a Barcelona l'abril de 1930 és impossible imaginar-lo lluny de l'objectiu. Ha treballat per les revistes 'RB', 'Barça' i 'Don Balón' i ha col·laborat amb pràcticament tots els diaris esportius. En els últims 40 anys ha estat titular indiscutible. Ha compartit els laterals del terreny de joc amb els cracs del Barça. També amb els campions que hem reunit en aquest reportatge. No és estrany que avui, en retrobar-s'hi, l'abracin i recordin plegats mil i una anècdotes. També hi ha temps per demanar-li alguna fotografia pendent. Saben que les té totes.

Va immortalitzar Cruyff en estat pur. Volant, rematant una pilota impossible, centrada per Rexach, i enviant-la al fons de la xarxa de la porteria de Miguel Reina, en un partit a l'estadi contra l'Atlètic de Madrid. Les seves fotos també són l'acta notarial en imatges d'un club on un dia els jugadors i els directius es reunien per menjar carn a la brasa. Són les imatges del Seguí, les que expliquen que el Barça s'ha fet gran. Celebrant la dissetena lliga, l'Horaci participa d'una sessió de fotos històrica. Irrepetible, com l'espai que s'ha instal·lat al Museu del FC Barcelona amb un tast de la seva obra.

Oééé... oé, oé, oééé!!!

Julio SALINAS. Temporada 1990-1991

EUSEBIO Sacristán. Temporada 1991-1992

i un palmarès que avui encara fa tremolar. Representa el compromís en estat pur. L'any 1950 el Torí li va oferir un contracte de vuit milions de pessetes per tres anys. Va rebutjar aquella oferta pels lligams que mantenia amb el Barça. Encara ara és l'orgull i la satisfacció plena de pertànyer al Futbol Club Barcelona. S'emociona amb els ex-companys. De les cinc lligues que va aixecar, Marià Gonzalvo és la imatge de la lliga 48-49. Aquell any es va revalidar per primera vegada

aquest títol i es va guanyar la Copa Llatina, que és el precedent dels grans tornejos europeus. El Marià exclama "un altre de les Cinc Copes!". Acaba d'arribar l'Eduard Manchón. El 'garde-la'. Era 'l'11' de l'equip de'n Kubala i de la cançó d'en Serrat. Somriu en veure's en una foto d'aquell temps. "Sóc l'últim?", pregunta. Repassem la llista i mireu el rellotge. Toquen les cinc, l'hora fixada per a la convocatòria. Ara són el José Ramón Alexanko, l'Albert Ferrer i el Xavi els

que enfilen el túnel de vestidors. El 'Talín', l'home que va recollir la Copa d'Europa a Wembley, representa la lliga 84-85, la de Terry Venables i l'Urruti r'estimo'. Riu -no se'n pot estar- en veure's en la foto d'aquella temporada. De fet, per a l'Alexanko és com si el temps s'hagués aturat. Aquesta sensació es repeteix en veure el 'Chapi' Ferrer. Després de la seva estada al Chelsea londinenc va tornar a Barcelona i ara és comentarista a TV3. L'Albert simbolitza la primera lliga de

Els equips campions

Temporada 1990-1991

38, Zubizarreta; 36, Goikoetxea; 34, Amor, Nando, Bakero; 33, Begiristain, Julio Salinas, Serna; 32, Eusebio; 30, Laudrup; 26, Soler, Ferrer; 24, Stoitskov; 21, Koeman; 20, Alexanko; 13, López Rekarte; 7, Urbano, Pinilla; 4, Guardiola; 3, Julio Alberto; 1, Herrera, Maqueda

Temporada 1992-1993

38, Zubizarreta; 37, Bakero, Begiristain, Laudrup; 35, Nadal; 34, Stoitskov; 33, Amor, Koeman; 32, Eusebio; 31, Ferrer; 29, Goikoetxea; 28, Guardiola; 24, Juan Carlos; 18, Julio Salinas; 17, Witschge; 7, Alexanko, Pablo; 5, Soler; 3, Oscar; 2, Maqueda, Vucevic; 1, Carreras

Temporada 1997-1998

36, Celades, Hesp; 35, Figo; 34, Luis Enrique, Rivaldo; 31, Sergi; 29, Reiziger; 27, Giovanni; 24, Ferrer; 23, Anderson; 22, Amor; 21, Ciric; 19, Bogarde; 18, Couto, Roger; 17, Iván de la Peña; 16, Oscar; 15, Abelardo, Nadal, Pizzi; 7, Dugarry; 6, Guardiola; 2, Stoichkov, Vitor Baia; 1, Busquets, Jofre, Mario

Temporada 1991-1992

38, Zubizarreta; 36, Laudrup, Amor; 35, Koeman; 34, Begiristain; 33, Bakero; 32, Stoitskov, Goikoetxea; 30, Eusebio; 29, Nando; 26, Guardiola; 25, Nadal; 23, Witschge; 22, Juan Carlos; 17, Julio Salinas; 15, Serna; 12, Ferrer; 11, Cristóbal; 7, Alexanko

Temporada 1993-1994

37, Amor; 35, Koeman; 34, Bakero, Ferrer, Guardiola, Stoitskov, Zubizarreta; 33, Nadal, Romario; 31, Laudrup; 28, Goikoetxea; 25, Iván Iglesias; 23, Sergi; 20, Begiristain, Eusebio; 14, Estebaranz; 9, Juan Carlos; 6, Julio Salinas; 5, Busquets; 2, Oscar; 1, Ekelund

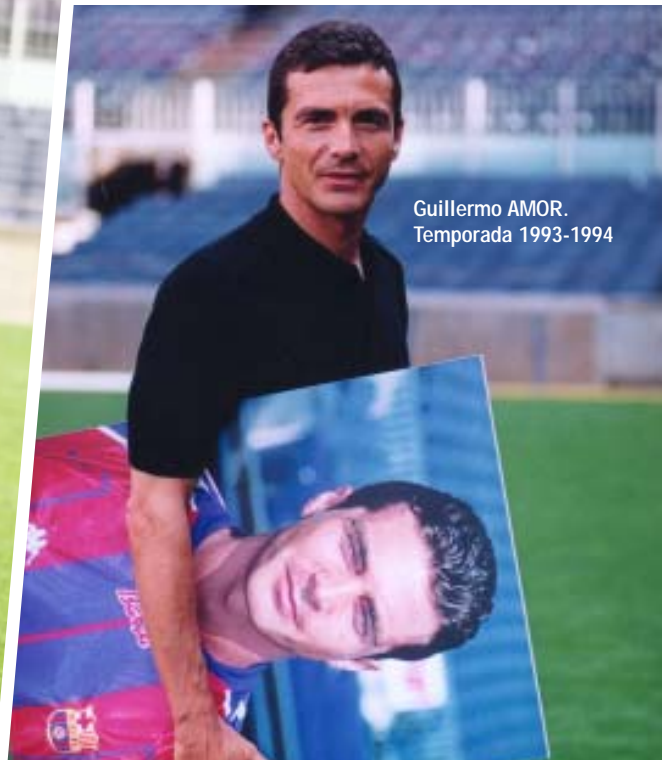
Temporada 1998-1999

37, Hesp, Rivaldo; 36, Cocu; 35, Kluivert, Sergi; 34, Figo; 30, Abelardo; 26, Luis Enrique, Reiziger; 24, Anderson, Zenden; 23, Pellegrino; 22, Guardiola; 19, Frank de Boer; 17, Xavi; 16, Celades; 14, Giovanni, Okunowo; 13, Ronald de Boer; 6, Oscar, Roger; 5, Ciric; 2, Nadal; 1, Bogarde, Arnau

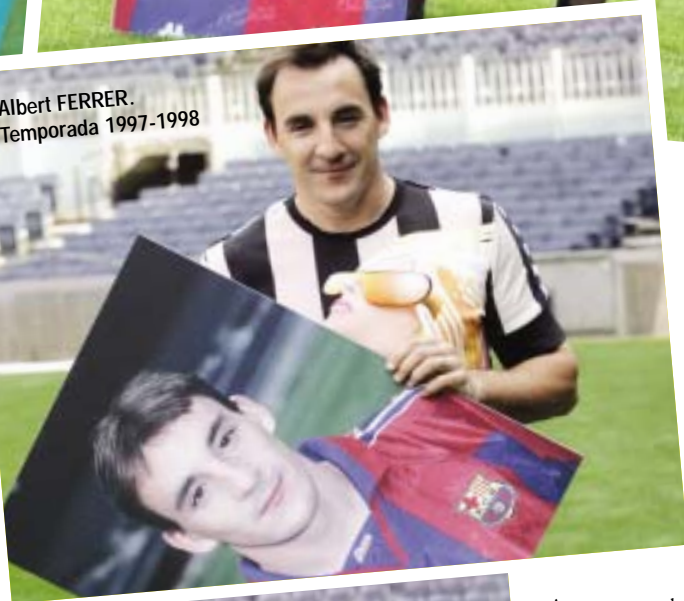
Aitor "TXIKI" Begiristain. Temporada 1992-1993

Guillermo AMOR.
Temporada 1993-1994

Albert FERRER.
Temporada 1997-1998

XAVI Hernández.
Temporada 1998-1999

Van Gaal, la del 97-98. També és el torn del Xavi. L'any del Centenari va guanyar la lliga 98-99. Va ser l'últim campionat abans de la nit del 14 de maig d'aquest any al camp del Llevant.

"Quina cara d'adormir", exclama Xavi, veient-se en una foto de fa 6 anys. Julio Salinas i Guillermo

Amor, que acaben d'aterrar al Camp Nou, també somriuen. Són els representants de les lligues del 90-91 -la primera temporada d'Stòitxkov-, i del 93-94, la del frec a frec amb el Depor i el penal fallat per Djukitx. Eusebio, Txiki Beguiristain i Johan Cruyff són els campions que completen la tria. Fan broma. Eusebio exclama "quins cabells", quan topa amb una imatge de l'any de Wembley. L'Use' és el rostre més humà de la lliga 91-92, la del somni acomplert. La primavera de la Copa d'Europa.

"Com va anar l'altre dia?", pregunta Txiki, actual secretari tècnic i imatge de la lliga 92-93, la segona de Tenerife. "Estic pletòric", respon Julio Sali-

nas. No parlen de futbol ni d'eixamplar el camp. Parlen de golf. El segon esport preferit dels antics jugadors del Dream Team. "Que bé que viviu, bandarres", els etziva el 'míster'. És Johan Cruyff que revoluciona la sessió. Saluda tothom. Un per un. I s'abraça amb el Marià Gonzalvo. "Records del Jordi", li diu. Cruyff representa una altra generació inoblidable. La lliga del 1973-74. La del Michels, la del 0 a 5.

Els fotògrafs, ara sí, comencen a desapar. Els campions s'hi posen bé, els uns de peu dret, altres asseguts. Primer les individuals, després la personalització del cromo gegant, amb la firma i la dedicatòria, per a la memòria del Museu. Poca broma, són 15 campions de 15 equips que van fer història guanyant la lliga. I és una imatge única. La de la continuïtat.

Rematar la feina. Encara falta una foto. La de grup, arran de gespa. Com si es tractés d'un 11 irrepitible. A la manera dels campions, oberta i allargassada. I l'última i definitiva. Des de la segona graderia, el fotògraf els demana atenció. S'hi fixen. Saluden. Els dies de partit la graderia fixa els ulls en el futbolista. Avui, però, és el campió que mira cap a la graderia. I saluda. És una manera espontània d'agrair el crit de 'Barça, Barça, Barça' que tantes vegades els va empènyer quan els engranatges del joc col·lectiu s'encallaven i s'havia de fer alguna cosa. 'Barça, Barça, Barça'. Un crit valent. Des de 1929 i fins al 2005 ■

PATRICI ARNAU I GARCIA FILL DE LA PRIMERA LLIGA

12 de febrer de 1929. El Campionat de Lliga de futbol arrenca amb el partit Racing de Santander 0 - FC Barcelona 2 que es juga a 'El Sardinero'. L'alineació del Barça està formada per Vidal; Saura, Samitier; Martí, Castillo, Obiols; Sagi, Arnau, Ramon, García i Parera I. Amb aquest equip el Barça va guanyar la primera lliga. Naixia el primer Barça campió. El primer de disset. A la revista Barça n'hem buscat el testimoni i l'hem trobat en el Patrici Arnau i Garcia. És fill de l'Arnau, l'última veu d'aquell equip, testimoni d'un altre futbol.

■ TEXT: Eduard Pujol i Manel Tomàs | FOTOS: Alex Garcia i CDB

Al Barça de la primera lliga, la del 28-29, hi destacava Patrici Arnau i Pericas, futbolísticament conegut amb el nom 'd'Arnau'. Era un interior dret molt fi i elegant, i tenia un bon xut. Al Barça hi va jugar una dècada, de la meitat dels anys 20 fins a la temporada 33-34. El València el va festejar tant com va poder, però no se'n va sortir. Ni fitxatges

milionaris ni aventures estranyes al voltant d'una pilota. A casa seva no ho van veure gens clar i mai es va moure de Barcelona, on havia nascut. Sempre va jugar al Barça. Ho va fer al Camp del carrer de la Indústria i al Camp de Les Corts. L'Arnau va tenir un fill, quan al fill gran se li posava el nom del pare. És el Patrici Arnau i Gar-

cia. Un fill del Barça de la primera lliga. Soci de fa més de 50 anys, té el número 4.516. La tarda va caient i s'asseu a la primera graderia de l'estadi. El silenci del Camp Nou convida al record asserenat. El futbol d'avui és un fenomen mediàtic molt complex, que permetria mil debats. El que envoltava l'equip de la primera lliga era

un joc que flirtejava amb l'austeritat. Avui cada vegada que Ronaldinho i Eto'o xuten a porta, les graderies del camp es converteixen en un flash gegant. En canvi l'equip de la primera lliga mai va viure enlluernat per les càmeres i els fotògrafs –cosa que, per cert, avui complica la feina i les iniciatives d'estudi d'aquells temps.

El Patrici Arnau fill també va ser futbolista. Al juvenil i a l'amateur del FC Barcelona. Va fer carrera al Condal, a segona amb el Centre d'Esports Sabadell i va arribar a l'elit, a la primera divisió, amb el Mallorca. Als 28 anys ho va deixar vestint la samarreta del Nàstic. Avui recorda com el seu pare, campió amb el Barça de la primera lliga, es lamentava d'haver "estat massa bona persona, massa tou, perquè el futbol vol gent amb caràcter". Pare i fill van compartir força tardes de patiment al camp de Les Corts i també al Camp Nou.

El Patrici també té fills. En té dos. I el primer és un altre Patrici Arnau. És un dels néts de la primera lliga i no es desvia pel futbol. S'ho mira amb una certa perspectiva. La que dona mirar enrera i veure la samarreta de fil de l'avi. Orgullosa i blaugrana. En aquest mirar enrere també hi pot veure la fotografia del primer Barça campió amb un dels teus. És el testimoni d'un equip que va perdre la capacitat d'explicar-se en primera persona l'any 1991, amb la mort de l'Arnau.

Els orígens del campionat de lliga

El Campionat de Lliga va néixer arran de la carta que la Junta directiva del FC Barcelona va enviar, el febrer del 1927, al secretari de la Federació Espanyola de Futbol, Ricard Cabot. Se li proposava organitzar un nou Campionat d'Espanya amb els millors equips de l'Es-

tat. Es tractava de canviar el format de les eliminatòries per un altre de punts. El senyor Cabot va fer seva aquesta idea i la va defensar amb entusiasme. La temporada 1927-28 es va jugar un assaig de la futura Lliga. S'anomenà Torneig de Campions, atès que el jugaven els sis equips que havien guanyat el Campionat d'Espanya: Athletic Club de Bilbao, FC Barcelona, Reial Societat, Arenas de Getxo, Reial Madrid i Reial Unió d'Irun. El Barça va guanyar aquest torneig d'una forma nítida, amb quatre punts d'avantatge sobre el segon classificat, l'Athletic Club de Bilbao. Aleshores l'equip barcelonista es trobava al zenit de la seva glòria, en una temporada en que també es guanyà el Campionat de Catalunya i el d'Espanya.

En començar la temporada 1928-29 la nova lliga ja estava definida: la jugarien els sis equips campions d'Espanya i tres equips més que en alguna ocasió havien jugat la final de la Copa. És el cas de l'Espanyol, l'Atlètic de Madrid i l'Europa. Finalment el desè club participant va ser el Racing de Santander.

El 30 de juny de 1929 el Barça va demostrar qui era i es va proclamar campió de Lliga, de la primera Lliga espanyola de la història, en guanyar per 0 gols a 2 al camp de l'Arenas, amb dos gols de Parera I, un dels herois d'aquell campionat. L'onze titular d'aquell partit estava format per Platko; Saura, Arocha; Pedrol, Castillo, Guzmán; Piera, Sastre, Samitier, García i Parera I. Els campions –que van rebre 2.000 pessetes de l'època com a prima pel títol- van ser rebuts per unes 8.000 persones al baixador del passeig de Gràcia. Parera I fou aclamat al crit de "Tant si vols com si no vols, en Parera ha fet dos gols" ■

La lliga de l'Arnau. Coses que mai no canvien

Alguns analistes asseguren que la dissetena lliga ha tingut tres voltes: les dues d'aquesta lliga i la segona volta de la temporada 2003-2004, quan el Barça va encadenar disset jornades sense perdre. És ben sabut que la història del FC Barcelona està farcida d'aquestes dualitats. Del tot al res i del res al tot. El més sorprenent és que aquesta manera de fer ja es va viure en la primera lliga, la del 28-29.

Aquella temporada es va començar a jugar la tardor del 1928 i, la veritat, res feia pensar que acabaria bé. Una atapeïda gira d'estiu per Sudamèrica va esgotar la plantilla, cosa que va passar factura. La lliga va començar amb victòria, un 0 a 2 a Santander, com aquesta temporada. Però de seguida van arribar les decepcions i els nervis. Primer una derrota a Les Corts contra el Reial Madrid. Després una golejada a Sant Sebastià, un empat amb l'Arenas i per tancar aquest cercle negatiu, un altre correctiu: un 4 a 1 amb el Metropolità. L'entrenador Romà Forns no trobava la manera de frenar aquella dinàmica. El president del club, l'Arcadi Balaguer, va dimitir i el seu successor, Tomàs Rosés, va apostar pel canvi a la banqueta. L'anglès James Bellamy es va fer càrrec de l'equip. A partir d'aquell moment el Barça va posar la directa cap el títol. Res va aturar l'equip i es va guanyar la primera lliga. Un argument heroic que no ha perdut vigència. Canvia el color de les botes i la textura de les samarretes, però hi ha coses que venen de lluny. Coses, vés per on, del futbol.

L'Enigma anterior: A *La Soledad del Manager*, un personatge anomenat Alemany recorda la conversa que un dia va mantenir amb un periodista madrileny: "Si por mi fuera, el Barça se retiraría de la Liga española y jugaría en cualquiera otra, en la de Francia o en la de Australia, me da igual". Quan el periodista li demana que no s'exalti, l'home contesta: "¿Cómo había de ponerme si nos robaban un partido tras otro?". Tot plegat forma part d'una de les aventures del detectiu Pepe Carvalho, creat per Manuel Vázquez Montalbán.

TEMPS ERA TEMPS

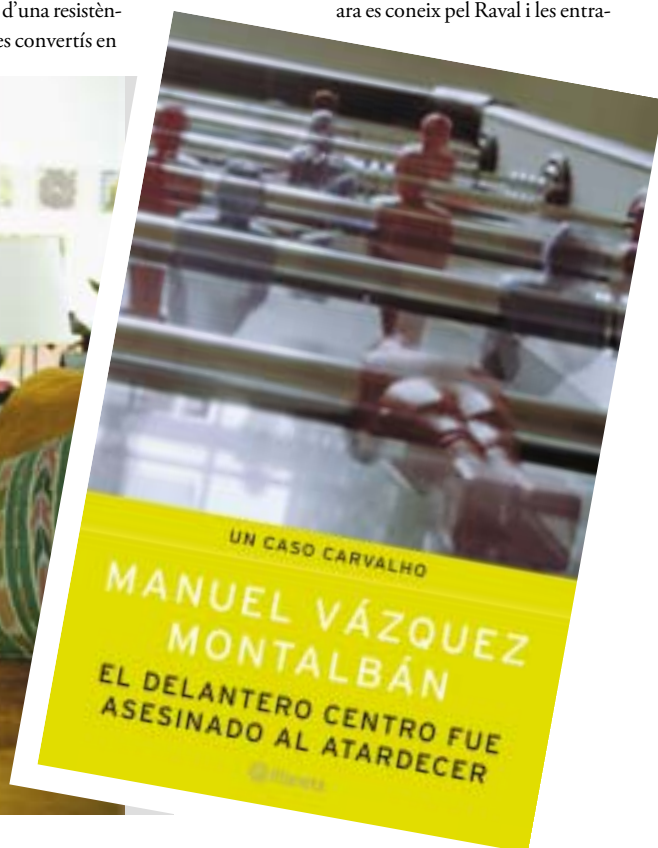
■ TEXT: Daniel Vázquez Sallés. Escriptor. Fill de Manuel Vázquez Montalbán | Fotos: Editorial Planeta i CDB

El FC Barcelona és un club integrador i aglutinador. En temps del franquisme, quan el país estava sotmès a una dictadura i no existien ni les institucions polítiques, ni les associacions de veïns -elements que en una situació normal serveixen per a expressar la voluntat democràtica de la gent-, el Barça va tenir un paper fonamental per omplir aquest buit, derivat de la manca de llibertats cíviques i polítiques. "El Barça és més que un club" és una frase que fora sona prepotent i exagerada. Fins a cert punt és lògic. Hi ha molta gent que no coneix la nostra realitat històrica i que, a la vegada, a les escoles ha après una "història pàtria" altament manipulada pels amants de les gestes del Cid Campeador. I aquest Barça aglutinador, capaç de barrejar les classes populars amb una certa burgesia catalanista, i els fills d'immi-

grants amb els catalans empeltats d'un arbre genealògic l'origen del qual es remunta a temps immemorials, és el Barça en què va créixer Manuel Vázquez Montalbán. Fill de pare gallec i mare murciana, de ben jove el futbol va tenir per a ell una funció plenament alliberadora. Eren els temps del Barcelona de les Cinc Copes. De l'entrenador hongarès Daucik. De la famosa davantera dels Basora, César, Kubala, Moreno i Manchón, 'Temps era temps', cinc canoners immortalitzats per la veu de Joan Manuel Serrat. De l'enyorat camp de Les Corts i de les banderes catalanes amagades sota els abrics amb olor de naftalina.

No és estrany, doncs, que un equip rodejat de tanta èpica, representant d'una resistència civil altament vigilada, es convertís en

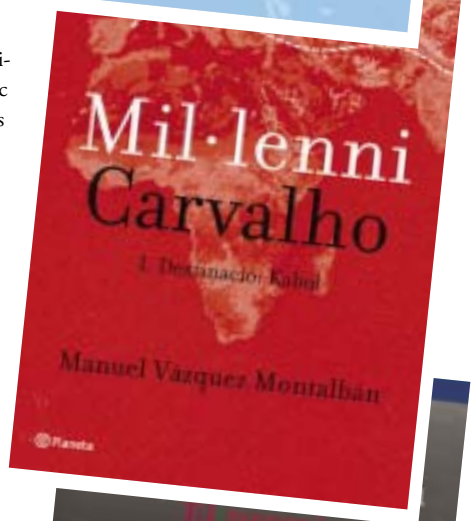
una obsessió per a un noi del barri Chino. Acostumat a moure's en un territori on la guerra havia deixat unes empremtes terribles. En les ànimes de la gent i també en els pilars que sostenien les parets malmeses fins a convertir-lo en un gueto de perdedors, el Barça fou des del primer moment una finestra al món. Un forat que et permetia l'escapada, encara que només fos per unes hores. Per aconseguir-ho, el Manuel feia servir la ràdio. Què hagués estat d'aquella generació sense la companyia de les veus hertzianes? A Manuel Vázquez Montalbán la ràdio li va possibilitar apropar-se a alguns del paisatges que havia somiat, com ara el camp de les Corts. El camp del Barça quedava massa lluny d'aquest barri que ara es coneix pel Raval i les entra-

des no estaven a l'abast del poder adquisitiu de la seva família, per cert, poc interessada en l'esport en general. I quan a les tardes no hi havia futbol, la plaça del Padró esdevenia un petit estadi blaugrana. Una pilota al mig i els nanos que assumien el rol dels seus ídols. Les dimensions del terreny eren petites i la tècnica d'aquells jugadors era limitada, raons suficients per explicar perquè s'hi practicava un joc barroer i poc estètic. Però tant se val. Les energies que es cremaven en aquells partits de carrer servien, una vegada a casa, per agafar el son amb més facilitat enmig d'una realitat familiar complicada. Per tant, és comprensible que el Barça es convertís en un dels imaginaris més importants en la vida de Manuel Vázquez Montalbán. El joc d'equip, sovint, era el termòmetre de tot un poble i del propi escriptor.

Aquesta fixació per uns colors futbolístics el va acompanyar tota la seva vida. Manuel Vázquez Montalbán no s'abandonava a la nostàlgia, però considerava que sempre s'havia d'ésser fidel a la memòria. Pensava que si no ens mantenim fidels a unes arrels no tenim cap possibilitat d'interpretar correctament la realitat quotidiana. I aquesta fidelitat també es manifestava en el seu seguiment del dia a dia del Barça. En els últims anys no va sovintejar gaire l'estadi, perquè estava lluny de casa seva i perquè, a més, el brogit l'amoïnava. Però els dies de partit els reservava per perdre's entre les jugades trenades dels jugadors culers, i allà on anés, per lluny que fos, sempre feia un truc per preguntar: què ha fet el Barça? L'arribada de la televisió per satèl·lit i la possibilitat de veure els partits del seu equip a milers de quilòmetres de distància va ser un salt providencial.

El FC Barcelona va ésser, és i amb una mica de sort seguirà sent un element integrador en la societat catalana. El meu pare i els seus llibres en són una bona mostra. L'haver guanyat aquesta lliga i la celebració pels carrers de les ciutats catalanes ens han mostrat un mosaic de gent arribada de tots els racons del món unides per l'estima a un club que, de tant en tant, s'entossudeix a demostrar que segueix essent fidel a la frase més repetida: "El Barça es més que un club".

L'ENIGMA

Centre de Documentació Barcelonista
Coordinació: Antoni Aira

L'Enigma permet descobrir fets i esdeveniments remarcables de la centenària història de la nostra Entitat.

El guanyador del número anterior, que rebrà de mans del seu jugador preferit una samarreta signada per tots els jugadors del primer equip de futbol és:

Desert

EL NOU ENIGMA

Quina prima es va pagar als jugadors blaugranes que van guanyar la primera lliga espanyola?

LA PISTA

Estem parlant de milers de pessetes

Les respostes es poden fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu:
Revista Barça
Av. Aristides Maillol, s/n
08028 Barcelona

Correu electrònic:
revista@club.fcbarcelona.com

130.000 Campions

Sempre recordarem la temporada que ara s'acaba pels mèrits i els resultats esportius que han aconseguit els diferents equips del FC Barcelona. Però aquesta temporada també s'ha assolit una altra gran victòria. De tot el barcelonisme. Amb l'impuls de la campanya 'El Gran Repte', el número de socis ha augmentat fins a superar la xifra rècord dels 130.000.

La iniciativa 'El Gran Repte' es va impulsar

amb el propòsit d'oferir a tots els barcelonistes la possibilitat de participar en la vida de l'entitat com a socis. Des del mes de novembre del 2003, quan es va fer el llançament d'aquesta campanya, s'ha facilitat el procés de sol·licitud de l'alta de soci i s'han augmentant els serveis i els avantatges del carnet de soci. En el moment d'engegar la campanya el club tenia 106.000 socis i en aquesta temporada s'ha superat la xifra màgica dels 130.000. És la xifra més gran de tota la història de l'entitat i consolida el FC Barcelona com el club de futbol amb més socis de tot el món.

Els més petits també se'n fan

Un dels augments més significatius és el que s'ha produït en el segment dels socis més joves. Actualment el 30% dels socis que es donen d'alta són menors de 15 anys i això es reflecteix en una altra dada: en els darrers dos anys s'ha multiplicat per dos la quantitat de nens socis. A més, gràcies a iniciatives com 'Creix amb el Barça' els socis cada vegada són més joves. De fet, la xifra dels nadons que han estat donats d'alta com a nous socis del club s'enfila als dos mil. En aquests casos, la seva data de naixement coincideix amb la data de la incorporació al club.

Japó també és blaugrana

En temps de la globalització, el sentiment del Barça ha arribat amb força als països asiàtics. El Japó n'és l'exemple més clar. Aquesta temporada el 12% dels nous socis han arribat de fora de l'Estat espanyol. Més en concret, 1.200 d'aquestes altes tenen la seva procedència en el Japó. Aquests nous socis, tant els japonesos com els de la resta de països asiàtics, estant al corrent de tota l'actualitat blaugrana. Reben la Revista Barça de manera bimensual, i el Butlletí, amb una periodicitat mensual, a través del seu correu electrònic ■

SERVEIS

902.1899.00
www.fcbarcelona.com

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB)

E-mail: oab@club.fcbarcelona.com
Horaris d'estiu (del 15 de juny al 15 d'agost):
de dilluns a divendres, de 9 a 21 hores
Dissabte, de 9 a 15 hores

TAQUILLES

Horaris d'estiu:
de dilluns a divendres, de 8 a 14.30 hores

MUSEU FC BARCELONA

E-mail: museu@club.fcbarcelona.com
Horaris: de dilluns a dissabte, de 10 a 18.30 hores
Diumenges i festius, de 10 a 14.30 hores
Tour circuit: de dilluns a dissabte, de 10 a 17.30 hores
Diumenges i festius, de 10 a 13.30 hores

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ BARCELONISTA

E-mail: centre.documentacio@club.fcbarcelona.com
Horaris d'estiu (del 15 de juny al 15 d'agost):
de dilluns a divendres, de 10 a 15 hores

FCBOTIGA

E-mail: shop@fcbarcelona.com
Horaris: de dilluns a dissabte, de 10 a 19.30 hores
Diumenges 10 a 14.30h

PISTA DE GEL

E-mail: pistadegel@club.fcbarcelona.com
Horaris d'estiu (del 27 de juny al 29 de juliol):
Tancada del 30 de juliol fins al 2 de setembre):
de dilluns a divendres, de 10 a 14 hores i de 17:15 a 20:00 hores
Dissabtes i diumenges de 17:15 a les 20:45 hores
Cursets intensius de juliol de l' escola de Patinatge (del 4 al 29 de juliol):
de dilluns a divendres de 15:15 a 16:15 i de 16:15 a 17:15

SEU SOCIAL

Avinguda d'Aristides Maillol, s/n.
08028 Barcelona
Fax: 93 411 22 19
E-mail: secretaria@club.fcbarcelona.com

Els socis del club en xifres

Temporada 2003-2004 -106.000 socis

Per sexes	Per edats	Per àrea geogràfica
76.26% Homes	1.80% Alevins	96% Catalunya
22.43% Dones	5.68% Infantils	3% Espanya
	92.53% Sèniors	1% Estranger

Maig del 2005 - 130.000 socis

Per sexes	Per edats	Per àrea geogràfica
76.57% Homes	5.36% Alevins	93.94% Catalunya
23.43% Dones	7.55% Infantils	3.91% Espanya
	87.09% Sèniors	2.15% Estranger

El perfil dels nous socis

Altes Temporada 2003-04

Per sexes	Per edats	Per àrea geogràfica
77.17% Homes	12.54% Alevins	87.07% Catalunya
22.83% Dones	13.46% Infantils	10.70% Espanya
	74% Sèniors	2.23% Estranger

Altes Temporada 2004-2005

Per sexes	Per edats	Per àrea geogràfica
77.33% Homes	18.87% Alevins	75% Catalunya
22.67% Dones	11.94% Infantils	12.39% Espanya
	69.19% Sènior	12.04% Estranger

El Camp Nou estrenarà 36 noves llotges

Aquests espais s'adeqüen a les últimes exigències del futbol d'elit

El FC Barcelona, a través del seu programa 'Club Empresa', amplia l'oferta de llotges a l'estadi de cara la pròxima temporada. Es tracta d'uns espais únics que permetran gaudir del futbol sense renunciar als serveis més exclusius. Una experiència inoblidable: la comoditat de les noves llotges, amb atenció personalitzada, i l'espectacle del futbol, amb un equip disposat a fer història.

Amb una capacitat variable, d'entre 7 i 14 seients, aquestes 36 noves llotges de tribuna estaran situades a la segona graderia. Aquesta posició les

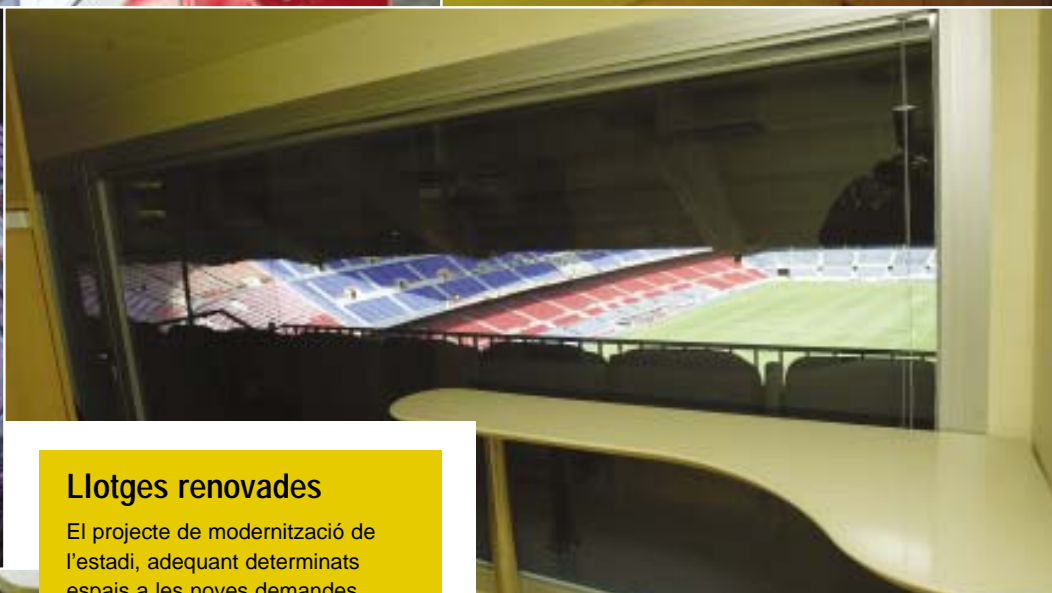
convertirà en un punt de referència –per l'alçada i la distància respecte del terreny de joc–, amb una visió privilegiada, just per sobre de la Llotja Presidencial, a tocar de la zona del Museu.

Aquestes llotges disposaran d'una balconada exterior i d'uns seients que s'han pensat especialment per fer compatible la durada d'un partit de futbol i la comoditat pròpia d'un espai privat. L'interior d'aquestes llotges estarà dotat de mobiliari funcional, climatització individual, office privat i monitors de ràdio i televisió. L'accés es farà directament des de

l'entrada de tribuna a través d'un ascensor exclusiu. A més, per acabar d'oferir un producte rodó, cadascuna d'aquestes llotges disposarà d'un plaça d'aparcament pròpia.

Sala Tribuna

La posada en funcionament de les noves llotges també anirà acompanyada de l'estrena d'un nou espai. Es tracta de la Sala Tribuna, un espai diàfan de 600 metres quadrats amb efecte mirador. Aquesta sala té unes vistes privilegiades i espectaculars. S'hi veu l'esplanada de l'es-

Llotges renovades

El projecte de modernització de l'estadi, adequant determinats espais a les noves demandes, també inclou la renovació de les 24 llotges executives ubicades als gols i a la lateral de la segona graderia. Aquestes llotges es van estrenar la temporada 1981-82 i acusaven el pas del temps. Ara s'han equipat amb parquet i amb un mobiliari interior més funcional. També disposaran d'uns televisors amb pantalla de plasma i d'uns seients exteriors ergonòmics.

tadi i Collserola gràcies a la seva espectacular façana de vidre exterior.

A banda, aquest espai d'utilització compartida està equipat amb sofàs i televisors d'alta resolució, pensats per al consum de la informació que es genera abans dels partits, a la mitja part i a l'acabament, quan les anàlisis, les imatges o les de-

claracions dels protagonistes són de gran interès. Aquesta mateixa zona també tindrà un servei de restauració. Es podrà triar a la carta, tant abans com després de l'espectacle del futbol. Aquesta oferta anirà complementada pel servei de bar i de càtering que s'ha programat per a les 36 noves llotges del Camp Nou ■

Els socis que vulguin més informació només han de contactar amb el Departament Club Empresa, per telèfon al 902 1899 00, o per correu electrònic a vip@club.fcbarcelona.com

FCB MUSEU CORNER LEGEND PRODUCTS

La llegenda, a l'abast de tothom

Els barcelonistes ja es poden endur a casa una part de la història del club. Només cal que s'apropin a la Botiga del Camp Nou i que visitin el nou FCB Museu Corner de Productes de Llegenda. Hi trobaran rèpliques exactes d'algunes de les peces més significatives que s'exposen al Museu. Lito-grafies dels cartells commemoratius dels aniversaris del club, firmats per Joan Miró o Antoni Tàpies. I reproduccions exactes de la primera pilota que es va utilitzar al Camp Nou. Gràcies a la col·laboració entre el FCB Museu i l'Agrupació Barça Veterans, la segona planta de la Botiga del Camp Nou ofereix als seus visitants una autèntica joia. Un racó de llegenda.

FCB Museu Corner de Productes de Llegenda

- Samarreta oficial commemorativa del Centenari, inspirada en l'equipament fundacional del 1899
- Reproducció de la pilota del partit inaugural del Camp Nou, disputat el 24 de setembre del 1957 entre el FC Barcelona i una selecció de Varsòvia
- *Barça*, una obra històrica sobre el FC Barcelona, publicat la temporada 2004-2005
- Reproducció de l'obra 'Centenari', d'Antoni Tàpies, el cartell commemoratiu dels 100 anys del club i que simbolitza d'una manera avantguardista la història del club
- Reproducció de l'obra '75 Aniversari', de Joan Miró. És el cartell que va crear el genial pintor amb motiu de les noces d'argent del FC Barcelona

els 3 "cracs" de l'equip **CAMPIÓ!**

la sanefa adhesiva

les tovalles
plàstiques

les tovalles
tèxtils
antitaques

Barça TV, la primera de la pretemporada

Abans que cap altra, al costat dels jugadors

Aquest estiu Barça TV tornarà a ser referència obligada per als barcelonistes a l'hora de conèixer l'activitat del primer equip. Les càmeres i els periodistes de la televisió blaugrana seran l'ombra de la plantilla del primer equip. En la preparació que es farà a Barcelona i quan Frank Rijkaard faci treballar els seus jugadors lluny de les instal·lacions del Camp Nou.

Aquesta cobertura informativa tindrà un punt d'interès especial. Està situat a la localitat d'Aarhus, a Dinamarca. El primer equip de futbol farà l'estada de pretemporada en aquesta ciutat danesa, del 20 al 25 de juliol. I la televisió del club,

que emet a través del canal 56 de Digital +, explicarà als seus abonats com treballa el campió de lliga i els seus nous reforços, Mark Van Bommel i Santi Ezquerro.

Els primers

Barça TV tornarà a ser el primer gran aparador del nou Barça. Per conèixer els detalls i les qualitats futbolístiques i humanes de les noves incorporacions. Com s'integren Ezquerro i Van Bommel als nous conceptes tàctics del Barça 2005-2006 i com viuen els seus primers dies al vestidor. De fet, aquest estiu la televisió del FC

NO HI HA RES MILLOR QUE PASSEJAR PER UN CAMP DE GOLF!

SPAZIO FORMA: COM CAMINAR O CÓRRER
SOBRE LA GESPA, EN MENYS D'UN METRE QUADRAT

TECHNOGYM TRADING S.A.
Ph. 902 19 10 93
www.technogym.es
informacion@technogym.net

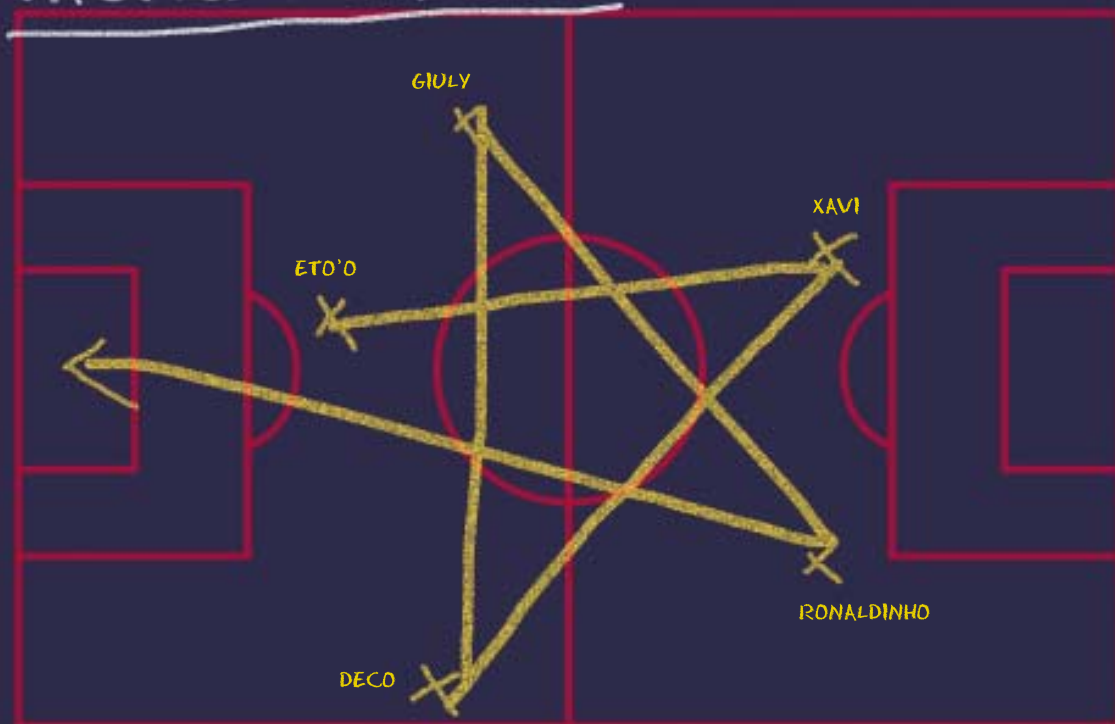
Barcelona tornarà a presentar el reportatge exclusiu de l'arribada al club i al país dels nous jugadors blaugranes. És la presència d'un ull permanent en les primeres hores del futbolista en la seva nova realitat humana i professional. És un treball periodístic únic. De l'aeroport al club, a l'hotel i al vestidor. Les primeres passes a l'entitat i els rituals que acompanyen els fitxatges. La foto, la roda de premsa i la pilota al camp. Aquest estiu, quan els fitxatges arriben a Barcelona, arriben a Barça TV.

El nou plató de Barça TV

Barça TV ha estrenat un nou plató a la zona de vestidors del Camp Nou. Es tracta d'un espai amb un disseny de referència, que reforça la proximitat amb la notícia i una imatge visual dinàmica i capdavantera. Aquest plató està dotat de dos àmbits. El central, que és una aposta per a l'anàlisi i el seguiment de l'actualitat. És on els periodistes i els tècnics parlen de futbol i analitzen les claus dels partits al voltant d'una taula. El segon, és l'espai és de l'entrevista, que permet integrar els jugadors en l'anàlisi dels partits. En uns seients idèntics als de la banqueta del Camp Nou, els futbolistes són els protagonistes.

TACTICA FCB 2004/05

PATROCINADOR OFICIAL DEL
FUTBOL CLUB BARCELONA
CAMPIONS DE LLIGA 04-05

Foto Barça L'afició del Barça

Envia'ns les teves millors fotos, on hi apareguis amb algun motiu blaugrana

1

Maria Carme Poblador.
Sòcia número 4.239

La guanyadora del concurs fotogràfic d'aquest número va viure durant 10 anys a Kenya. Ara fa poc hi va tornar per estar-s'hi tres mesos i va trobar-se amb aquest autocar tan culer. Abans, a una botiga, havia vist una tovallola del Barça. La va comprar i la va regalar a un amic kenia.

2

Pau Pujol-Xicoy Puig. Soci GB número 345.373
En Pau va anar a Manzanillo (Costa Rica), va entrar en un restaurant i va veure que a les parets del local hi tenen pòsters blaugrana de totes les èpoques. Ben vestit per l'ocasió, va immortalitzar el moment amb aquesta foto.

3

Josep Maria Vidal Solé. Soci número 54.514
Amb el Barça fins a la Patagònia. Concretament, a la glacera Grey, al Parc natural Torres del Paine (Xile), on en Josep Maria i la Concepció Vives van resistir el fred, van gaudir del paisatge i van fer barcelonisme.

Correu: Revista Barça - Av. d'Aristides
Maillo, s/n - 08028 Barcelona
e-mail: revista@club.fcbarcelona.com

Per participar al concurs fotogràfic Foto Barça has d'enviar una carta amb les teves dades personals, el telèfon, el teu número de soci o Gent del Barça i la fotografia corresponent o bé, un e-mail a: revista@club.fcbarcelona.com, amb les mateixes dades, i la teva fotografia digitalitzada en alta resolució. Les fotografies més originals es publicaran en aquesta secció i d'aquestes en sortirà un guanyador.

Un equip

130.000 socis

Uns colors

La millor afició

Els millors col·laboradors

Un sentiment

A tothom, gràcies

FCBARCELONA

SOM CAMPIONS

FC BARCELONA CAMPIÓ DE LA L·LIGA ESPANYOLA DE FUTBOL 2004 - 2005

FC BARCELONA - CIFEC CAMPIÓ DE LA COPA D'EUROPA D'HANDBOL 2004 - 2005

FC BARCELONA EXCELENT CAMPIONS DE LA COPA D'EUROPA D'HOQUEI PATINS 2004 - 2005

DESCOMPTES ESPECIALS SOCIS FCB

Gràcies als acords amb altres entitats, els socis del FCB poden gaudir de descomptes especials pel fet d'utilitzar els seus serveis. Aprofita'n l'oportunitat!

ENTITAT	TIPUS DE DESCOMPTA	COM?
	Subscripció anual Zona Premium per 29€ (7€ de descompte)	Amb el carnet de soci
	15% d'estalvi en el terme fix de gas 7% d'estalvi* en el consum de gas 2.25% d'estalvi en la factura de la llum <small>* descompte del 5% si sols es contracta gas</small>	Amb el carnet de soci Truca al 900 84 28 84
	De dilluns a divendres (no festius), entrades a preu reduït Pre-estrenes de cinema exclusives per als socis 10 punts de regal en sol·licitar la targeta Cinesa Card	Amb el carnet de soci
	10% de descompte en les entrades	Amb el carnet de soci
	3 euros de descompte a les modalitats d'entrada: Entrada completa. Entrada Emblemàtica Entrada de menors de 120 cm	Amb el carnet de soci
	5% de descompte en els seus productes a Catalunya	Amb el carnet de soci
	Lloguer de cotxes: 50% de descompte sobre les tarifes generals Lloguer de furgonetes: 20% de descompte sobre les tarifes generals Tarifa internacional: 15% de descompte sobre les tarifes generals Central de reserves: 902 100 101	Amb el carnet de soci Codi client: 1301127
	50% de descompte (5€) en quota d'entrada del Club FNAC a les botigues de BCN	Amb el carnet de soci
	Interessants avantatges addicionals en contractar una assegurança d'automòbil o de la llar.	Amb el carnet de soci Truca al 902 42 40 45

Descomptes al club

A més, la vostra condició de soci també us permet tenir els següents avantatges:

Pista de Gel:
descompte del 25%

Museu:
accés lliure al Museu i tour guiat

Sales i espais: 30% de descompte en el lloguer de sales i altres espais emblemàtics del club

FCBOTIGA: 5% de descompte en els productes a la venda

Botiga on-line: 10% de descompte a través de www.shop.fcbarcelona.com

Camp de Futbol 7:
30% de descompte en el lloguer dels camps de futbol 7 de les instal·lacions del Camp Nou

Encerta amb la teva assegurança

No deixis passar aquesta oportunitat exclusiva
per als socis del Barça.

Contracta ara una assegurança d'automòbil o llar
amb Winterthur i gaudeix d'interessants avantatges.

Contacta avui mateix amb el teu assessor
d'assegurances o truca al **902 42 40 45**.

FCBARCELONA

Patrocinador principal de la secció
de Bàsquet del FC Barcelona

winterthur

FECSA ENDESA I EL BARÇA, MÉS UNITS QUE MAI.

Fecsa Endesa i la nova tarifa Barça. Una oferta exclusiva per als nostres socis. Gaudeixi d'increïbles descomptes en llum i gas sense haver de fer cap canvi en la instal·lació. I, a més, **Servei de Reparacions Urgents 24 hores gratis**.

Per tu, milers de nosaltres

Nova Tarifa
BARÇA
LLUM I GAS

15%
d'estalvi
en terme
fix en gas

7%
d'estalvi*
en gas

2'50%
d'estalvi
en llum

* 5% de descompte contractant només el gas.

Proveïdor Oficial
FC Barcelona

**Truca ara al 900 84 28 84,
estarem encantats d'atendre't.**